

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๒

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ ๒)

วันอังคารที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๒๕ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง ครั้งที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๕

ครั้งที่ ๒๒/๒๕๑๘ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒

วันอังคารที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๑๘

- ๑. ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พุทธศักราช ๒๕๑๐
ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณา
ในวาระที่ ๒ และที่ ๓ (ต่อ) ๑๐๕๘
- ๒. ร่างพระราชบัญญัติการกำหนด (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๕๑๘
ของ รัฐบาล ๑๐๕๗

- ๓. ร่างพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณประจำปี พุทธศักราช ๒๔๗๕ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๑๐๗๕
- ๔. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างการชลประทานแควสุพรรณบุรี (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งคณะกรรมการสามัญ ชุดที่ ๑ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๑๐๗๕
- ๕. ร่างพระราชบัญญัติอาชญากรรม เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งคณะกรรมการสามัญชุดที่ ๒ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๑๐๗๖
- ๖. ร่างพระราชบัญญัติการตรวจสอบบัญชีสำมะโนครัวและการจดทะเบียนคนเกิดคนตายคนย้ายตำบล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งคณะกรรมการสามัญ ชุดที่ ๓ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๑๐๗๖
- ๗. ร่างพระราชบัญญัติกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมอาเภอ พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งคณะกรรมการสามัญ ชุดที่ ๓ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ๑๐๗๗
- ๘. ญัตติท้าว ขอให้เพิ่มเวลาประชุมในตอนเช้า ของ รัฐบาล ๑๐๗๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๒/๒๔๗๘ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) สมัยที่ ๒

วันอังคารที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๗ นาฬิกา

ประธานสภาฯ: กล่าวว่ วันนั้
มีสมาชิกมาประชุม ๑๑๒ ท่าน เป็น
องค์ประชุมแล้ว ขอให้ที่ประชุมพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี
พุทธศักราช ๒๔๗๘ ที่ออกเมื่อค่นนี้
เลขใช้การ ๖๖๓

เลขาธิการสภาฯ: อ่านว่า
อนันตควร ๑๕ กระทรวงเศรษฐการ ก.ช.
นายมหาเสถียร ผู้แทนราษฎร
จังหวัดชัยภูมิ: กล่าวว่า
อนันตควร ๑๔ ก. ข้าพเจ้าสงสัยภาษ
รัฐสภาว่า

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ไม่ใช่
ในเรื่อง ๓๐ ว่าด้วยกระทรวง
เศรษฐการ ๖๖๓

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช:
กล่าวว่า ๓ อนันตควร ๑๔

ในเรื่องเงินค่าซ่อมแซมยานพาหนะของ
กรมเจ้าท่านี้ คณะกรรมาธิการคัดออก
เสีย ๕๐๐ บาท ด้วยอาศัยเหตุผลอะไร
ข้าพเจ้าเห็นว่าเงินประเภทค่าซ่อมแซม
ยานพาหนะนี้เป็นเงินประเภทสำคัญ
ประเภทหนึ่งซึ่งกรมเจ้าท่ามีเรือมีเครื่อง
ใช้ต่างๆ ซึ่งเป็นของแผ่นดินอยู่เป็น
อันมาก เครื่องใช้เหล่านี้ก็จำเป็น
จะต้องชำรุดสึกหรอไปตามอายุไขแห่ง
การใช้ราชการ ถ้าเราจะไม่ให้เจ้าหน้าที่
ผู้ใช้ได้ซ่อมแซมทรัพย์สินซึ่งเป็นของ
แผ่นดินที่เราใช้ราชการนั้นก็ย่อมจะชำรุด
เสื่อมทรามลงไปโดยเร็ววัน ข้าพเจ้า
ไม่เห็นควรที่กรรมาธิการจะตัดทอน
เงินค่าซ่อมแซมยานพาหนะของกรม
เจ้าท่าทั้งที่ได้กั้ดอย่างนี้ ขอให้
กรรมาธิการชี้แจง

พระยาไชยยศสมบัติ ประธาน
กรมอาศิกร กล่าวว่ ข้าพเจ้าเห็นว่า
เงินค่าซ่อมแซมนี้ เมื่อสอบสวนจาก
เจ้าหน้าที่ปรากฏว่าเป็นจำนวนที่คงขึ้น
เกินมา แต่ก่อนที่ระกกัน กรมอาศิกร
ได้ทำการตกลงกับเจ้าหน้าที่แล้วว่า
จำนวนเงินที่ตกนี้ไม่ทำให้ราชการเสียไป
กรมอาศิกรจึงได้คิด

เลขาธิการสภาฯ อานวาง จ.ฉ.ช.ช
อนุมาตรา ๑๕ อนุมาตรา ๑๖ อนุ
มาตรา ๑๗

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า อนุมาตรา ๑๕ เงินค่าใช้สอย
ของสภาผู้แทนราษฎรที่ตกออกเสียนั้น
กรมอาศิกรมีความประสงค์ และมี
เหตุผลอย่างไร ขอให้ไปรษแจง

พระพิพิชชานกร กรมอาศิกร:
กล่าวว่า เงินค่าใช้สอยของสภาผู้แทน
ราษฎรที่ตกออกเสียนั้นก็เป็นเงินค่า
เครื่องใช้ เช่น ส้อม ผ้าปูโต๊ะ ค่าถ้วย
แกงที่ยืมมาจากรถไฟ รถไฟเขาทางมา
เราจะต้องซื้อเป็นเงินถึงหมื่นกว่าบาท
เช่น ส้อมช้อนตักหนึ่งถึง ๒๐ บาท เพราะ
ฉะนั้นเมื่อคณะกรรมการเห็นว่า เป็น

การที่แพงมาก กับทั้งไม่จำเป็นจะคง
มีของที่เขาใช้แล้วอย่างหนึ่ง แล้วเป็น
ของที่มีซื้อรถไฟอยู่ สภาฯ เป็นสภาฯ
ของแผ่นดิน ไปเอาของรถไฟมาใช้
แล้วเราจะต้องเสียเงินคงหมื่นกว่าบาท
คณะกรรมการเห็นว่าที่นี้ ไม่จำเป็น
ที่จะต้องทำเช่นนั้น โหนี่ จะทำแต่
สิ่งเป็นของเราเองให้มันสวย แล้วใน
เวลานี้เราทำของที่พอจะใช้ได้ไป
พดงก่อนจึงให้เงินไปพดง การกระทำ
เจ้าหน้าที่ใครบว่าจะไปตก

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่ได้มีความเห็นตรง
กันกับคณะกรรมการที่กล่าวมานี้เลย
ด้วยเหตุที่ว่าของรถไฟเป็นของ
แผ่นดินซื้อไปเป็นการควักการกระทำ
ข้าพเจ้าใส่กระเป่าขวา เมื่อรถไฟให้เร
มาใช้อยู่เป็นเวลา ๓ ปี แล้วเมื่อ
เขาทวง เราควรจะคืนสักสองบาท
จะให้เงินชดใช้แก่เขา แต่เราเอาของ
ไว้ใช้ต่อไป ไม่ใช่เราจะทำมาใหม่
การที่ทำมาใหม่ ต้องเอาเงินแผ่นดิน
ไปซื้อของใหม่ ไม่ใช่ของในจังหวัด

รัฐบาลที่มีอยู่ขณะนี้ เพราะฉะนั้น การที่ทางรัฐบาลจะประหยัด ก็เป็นการเปลี่ยนหลักไปเสียเข้าไป เพราะฉะนั้นเขาที่ขายก็จะให้คงไว้

นายสนิท เจริญรัฐ กรมราชการ: กล่าวไว้ว่า ข้าพเจ้าอยากจะเรียนชี้แจงเพิ่มเติมว่าอันเงินรายนี้ ๑๑,๓๐๐ บาท นั้นสำนักงานราชการสภาผู้แทนราษฎร ได้คงไว้ ก็มีความมุ่งหมายว่าจะได้ลดใช้ให้ในกรมรถไฟในกรณีที่ได้อำนาจของกรมรถไฟมาใช้ที่สถานี ทั้งนี้เมื่อคณะกรรมการราชการได้มาพิจารณาแล้ว เห็นว่าในลักษณะที่จะเป็นการซื้อของของกรมรถไฟนั้น ถึงแม้ว่าจะเป็นกรณีที่เอาเงินไปกักกระเปาะหนึ่งไปเข้าอีกกระเปาะหนึ่งของรัฐก็ได้ แต่ว่าเป็นจำนวนเงินที่ค่อนข้างใหญ่ ซึ่งเหตุผลนั้นไม่หนักแน่นเหลือที่จะมาคงเงินงบประมาณให้หนักที่สำนักงานราชการสภาผู้แทนราษฎรที่ได้ออกไปโดยละเอียดแล้ว ก็ได้ทำการที่ตกลงกับคณะกรรมการราชการที่คงเงินหมื่นบาทออกจากที่คงขอมา ๑๑,๓๐๐ บาท นี้โดยแนะนำให้ทางสำนักงานราชการสภาผู้แทนราษฎรทางหนึ่งก็คงเงิน ๑,๓๐๐ บาท ที่คง

เหลืออยู่นั้นอาจจะไปซื้อเครื่องใช้ที่มีคุณภาพอ่อนลงมาจากที่น้อยหนึ่งสำหรับมาใช้สอยที่สโมสรอีกทางหนึ่งก็ได้เสียราชการสภาฯ ทำความตกลงกับอธิบดีกรมรถไฟ ขอเข้าสิ่งของที่กรมรถไฟเร่งรัดทางมานั้นเพื่อให้เขาได้คอกผลจากสิ่งของของเขาตามควรแก่ประเพณี เพราะฉะนั้นในสองทางนี้ก็มีความเมื่อได้ทำความตกลงไปแล้วทางสโมสรก็อาจจะได้ใช้ของสิ่งเหล่านั้นสืบไป หรือถ้าอย่างไรก็อาจจะซื้อของใหม่มาใช้เป็นจำนวนเงินเพียงพันกว่าบาท ไม่ใช่ถึงหมื่นสองหมื่นคงก็ได้คงขอมา

นายชิง จรุงจิตร์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดศรีสะเกษ: กล่าวไว้ว่า เครื่องใช้ของรถไฟ รถไฟ เหลือใช้หรืออย่างไร ถ้าหากว่ารถไฟเหลือใช้ เราก็ควรรับซื้อ ถ้าหากว่ารถไฟไม่เหลือใช้ เราก็ควรจะให้เช่าและเงินจำนวนนี้เราไม่ควรจะหักค่าความจริงแล้วเราควรจะใช้เงินให้รถไฟดีกว่าอย่างท่านสมาชิกถามมาแล้ว ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้

ขุนวรวงศ์สุวรรณ ตรีเอกวิทย์ กรมราชการ: กล่าวไว้ว่า ในเรื่องนี้ได้สอบถามกับท่านอธิบดีกรมรถไฟแล้วว่าของที่

สโมสรวสทาว ยิมมานัน ทางกรมรถไฟ
 ก้องการใช้ หมายความว่าเท่าที่รถไฟ
 ใช้อยู่มันไม่พอ ท่านได้ชี้แจงว่า ขอ
 ให้อู่ในรถเสียบ้าง ได้มีเครื่องใช้ที่ไม่
 เหมาะสมกับที่เป็นกรมรถไฟหลวง
 เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าทางเราไม่คืนไป
 ให้แล้ว ทางกรมรถไฟก็จะต้องไปซื้อ
 ใหม่ เราเข้าใจในการที่จะต้องไป
 ซื้อใหม่นั้นคงจะต้องซื้ออย่างที่ดี และ
 มีราคาสูงจึงจะเหมาะสมกับกรมรถไฟ
 เพราะฉะนั้นเราจึงควรระมัดระวังให้เสีย
 ทางกรมรถไฟก็จะไม่ต้องการซื้อใหม่ ส่วน
 ทางฝ่ายเรานั้นเห็นถ้าเราควรจะมี
 เครื่องใช้แค่พอสมกับการเงินของเรา
 ที่มีอยู่ ไม่จำเป็นที่จะต้องมีการซื้อ
 จำนวนหมื่นหนึ่งที่เราจะซื้อจากกรมรถไฟ
 เพราะฉะนั้นจึงได้ตั้งเงินงบประมาณให้
 แก่สภาฯ ไปก่อนหนึ่งซึ่งเป็นจำนวน
 จำได้ว่าเป็นจำนวน ๑,๓๐๐ บาท เพื่อ
 ไปซื้อใช้ใหม่เท่าที่เราพอจะใช้ได้เท่านั้น
 และเพื่อเป็นการประหยัด

หลวงศรีประกาศ ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่: กล่าวว่า
 เมื่อได้ฟังทำนารวมการพูดกันทั้งสอง
 ฝ่ายแล้ว มีความเห็นไม่ตรงกัน คน

หนึ่งบอกว่าเราคงเงินไปซื้อ
 เข้าของของกรมรถไฟ อีกคนหนึ่ง
 ว่ากรมรถไฟไม่พอใช้แต่ไม่
 เขาจะเอาไป แล้วเราไปซื้อ
 ซื้อของใหม่ ข้าพเจ้าเห็นว่า
 กรมการวิภาวดีเป็นสองขั้ว
 ในเวลานี้เราจะต้องไปซื้อของ
 และไม่ดีกว่า และราคาหมื่น
 นั้นต่างกันมาก เพราะฉะนั้น
 เสียไปพันบาทกว่าแล้วขอ
 ซื้อของเพื่อให้สมเกียรติของ
 และไหน ๆ จะต้องเสียเงิน
 จ่ายไปแล้ว จะให้มันเสียกว่า
 กว่าหรือ เพราะฉะนั้น
 ควรจะให้เขาทั้งหมดนั้น

นายสนธิ เจริญวิภาวดี
 ชักการ: กล่าวว่า ตามที่
 เมื่อกันนั้นไม่ได้ชักกัน
 จะมีเครื่องใช้ให้
 หรือไม่ เป็นเรื่องที่ต้อง
 ทราบดี แต่เท่าที่
 กรมการวิภาวดีนั้น ท่าน
 ที่เป็นกรมการอยู่ด้วย
 จะเขาก็ขึ้นก็และจะเอา
 ขอมจะขอทรงคืน

เห็นว่าสิ่งที่นำมาจะถึงประมาณเช่น
ให้เป็นค่าจ้างกับประมาณของสำนักงาน
เลขาธิการสภาฯ ปล่อยให้เขานักเห็น
จะเป็นไป

ประธานสภาฯ: กล่าววา ทุกคน
หลายท่านแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอ
ให้ประธานฯ จดผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็น
ไปตั้งรางวัลของกรรมการขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

มีมติยกมือ ๔๔ ท่าน

ประธานสภาฯ: กล่าววา
ผู้ใดไม่เห็นควย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
มีมติยกมือ ๑๒ ท่าน

ประธานสภาฯ: กล่าววา
เป็นอันว่าไม่เป็นไปตามรางวัลของกรรมา
ธิการแล้ว

เลขาธิการสภาฯ: อ่านว่า
มาตรา ๔ ก

ขุนเสนาธิบดี ผู้แทนราษฎร
จังหวัดร้อยเอ็ด: กล่าววา มาตรา ๔ ก
ข้าพเจ้าสงสัยกับราชรัฐสภาฯ เดิมกรม
สรรพากรรับมา ๖,๕๕๐,๐๐๐ บาท
ความรังเกียจจะเก็บได้ ๖,๖๐๐,๐๐๐
บาท แต่คงโอนให้เทศบาลจังหวัด

ต่าง ๆ เสียหนึ่งแสนห้าหมื่นบาท บัดนี้
กรรมการฯ คงมาในลำดับ ๖ ล้าน
๘ แสนบาท เพิ่มขึ้น ๑ แสน ๕ หมื่นบาท
โดยอ้างเหตุผลว่าข้าจะ ชายค้ำขึ้น
ข้าพเจ้าเห็นว่ากาที่ข้าจะชายค้ำขึ้นนั้น
ไม่ใช่ข้าราชการส่วนมากจะชายค้ำขึ้น
ทุกคน ถ้าจะชายค้ำขึ้นบ้างสำหรับ
พ่อค้าคนกลางเป็นส่วนน้อยเท่านั้น
แต่ราษฎรส่วนมากอยู่ในความอดค้ำค
ขี้ค้ำขึ้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังก็ทราบค้ำแล้ว คณะรัฐบาสก็
ทราบค้ำอยู่แล้วว่าเวลาข้าราชการทุกชายาก
แล้วเหตุใดเราจึงคงประมาณเพิ่มขึ้น
ที่ไปคงเพิ่มขึ้นเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า
กรรมการก็หวังอย่างเดียวกัน ถ้าว่า
ไม่ได้รับเงินจริงก็ตั้งใจจะให้ราษฎร
เป็นหนี้อยู่ในระหว่าง ๑๐ ปีเท่านั้น
จึงเป็นการเอาเปรียบราษฎรอยู่มาก

ประธานสภาฯ: กล่าววา
ตามที่ท่านพูด ข้าพเจ้าก็ฟังอยู่เป็น
นานแล้ว ในมาตรา ๕ ไม่มีการแก้ไข
และไม่มีการแก้ไข คำขอของกับสภาฯ
ข้อ ๓๑ อธิบายไม่ได้

ขุนเสนาธิบดี ผู้แทนราษฎร
จังหวัดร้อยเอ็ด: กล่าววา ราชได้กับ

ประชาชนสภา ฯ กล่าววา
ที่เสนอมางบประมาณรายได้อุทิศศักราช
๒๔๘๐ ให้ครั้งเป็นเอก ๑๐๕ ล้านบาท
และไม่มีแปดัญคติ ไม่มีการแก้ไข
เพราะฉะนั้นท่านพูดไม่ได้ มันผ่านมา
แล้ว ชี้แจงก็ไม่ได้ เพราะข้อบังคับ
ข้อ ๓๑ มีแล้ว

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎร
จังหวัดร้อยเอ็ด : กล่าววา ข้าพเจ้า
จะชี้แจงให้เห็นความจริง

ประชาชนสภา ฯ กล่าววา
เรื่องนี้ ข้อบังคับมีอยู่ว่า เมื่อกรรมมา
ธิกรร ไม่ได้แก้ไขกรรมวิธีการ อาจจะ
เสนอความเห็นไปยังรัฐบาล ซึ่งท่าน
เองก็รับรองความเห็นนั้นแล้ว ซึ่ง
สภา ฯ นี้ได้รับรองความเห็นหรือข้อ
สังเกตของกรรมวิธีการเมื่อวานนี้แล้ว
เพราะฉะนั้นก็ไม่มีโอกาสที่จะอภิปราย
เพราะไม่ได้แก้ไขวิธีเลย

เลขาธิการสภา ฯ : กานว่า

มาตรา ๕ อนุมาตรา ๑ อนุมาตรา ๒

ค. ยู่เกียง ทองดงยา ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี : กล่าววา
ในมาตรา ๕ อนุมาตรา ๒ นี้ข้าพเจ้า

ได้แปดัญคติไว้ ก็ขอข้าพเจ้าก็ขอออก
เงินเจ็ดหมื่น ออกจากรวมของรัฐบาล
เพื่อเอาไปให้กับรายจ่ายประจำในการ
ชลประทานเช่นเดียวกัน แต่ที่เอาไป
ให้หนักเพื่อต้องการจะให้กระทรวง
เกษตรราธิ การ ชุกคลองระบายน้ำเพื่อ
ช่วยการกสิกรรมในจังหวัดกาญจนบุรี
เพราะเมื่อข้าพเจ้าได้ตั้งข้อ เสนอ
แล้ว และทางฝ่ายรัฐบาลก็บอกว่ายังไม่
มีคนพร้อมที่จะทำ แต่ข้าพเจ้าคิดว่า
ที่รัฐบาลจะละเลยสิ่งที่เป็นประโยชน์
แก่กสิกรรมนี้ก็หาไม่ และทางรัฐบาล
ว่าการกระทรวงเกษตรราธิ การ คงจะไม่
ใจดำ ไม่รับค่าแปดัญคติของข้าพเจ้า
และเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลา ข้าพเจ้า
จึงขอเรียนท่านรัฐมนตรี โสภณพริดา
ขึ้นต้นปีใหม่นี้ ถ้าจะไม่มีท่าทีการ
การที่ข้าพเจ้าได้เสนอแล้ว ก็เพียงแต่
ได้จ้กเจ้าหน้าที่ไปสำรวจจะได้หรือไม่

ประชาชนสภา ฯ : กล่าววา
ไม่ใช่ ตามที่ท่านพูดนั้นข้าพเจ้าก็ได้อ้าง
ด้วยความปลอดภัยตามข้อบังคับของ
ท่านมีเอกสิทธิ์ที่จะขอออก เงิน
โอนรายจ่ายจากรายหนึ่งไปอีกรายหนึ่ง
จะทำได้ก็ตั้งข้อรับรองจากนัก
รัฐมนตรีก่อน

คนเบียด ทองลงยา ผู้แทน
รวมธุรกิจหัตถกรรมบุรี: กล่าวว่า
ข้าพเจ้าได้หักเงิน ๗ หมื่นบาทแล้ว
ข้าพเจ้าได้เสนอไปยังนายกเหมือนกัน
ได้เสนอไปแล้ว แต่นายกรัฐมนตรีไม่
รับเรื่อง ข้าพเจ้าขอกรมเรียนท่าน
รัฐมนตรีในหน้าที่ท่านเอง

ประธานสภา ฯ: กล่าวว่า
ทางสภา ฯ นี้ความจริงสมาชิกไม่มี
หน้าที่อะไรแนะนำรัฐบาล เป็นแค่เราพูด
อย่างไรอย่างไรหนึ่งให้สนใจ ให้เขาแก้ไข
ให้เขาทำเมื่อเขาไม่ทำ เราทุกโอกาส
เพราะฉะนั้นเรื่องนักเลงใจที่จะต้องขอ
ให้ท่านพูด

เลขาธิการสภา ฯ: อานว่า
มาตรา

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
รวมธุรกิจหัตถกรรม นครศรีธรรมราช:
กล่าวว่า เงินจ่ายพิเศษสำหรับกรม
ประมงหักออกเสียเก้าหมื่นบาทนั้น
ข้าพเจ้าไม่เห็นสมควรที่จะหักออกเช่น
นั้น โดยที่ทุกวันนี้เวลานี้เรายังต้องกร
งเงินในกิจการกรมประมงนี้มากมายใน
จังหวัดทางไกลจากพระนครเช่นใน
บัญชีที่กรมประมงยังไม่เป็นไปโดย

ได้ผลเพียงพอ เช่นโทรศัพท์ จาก
อำเภอต่าง ๆ ยังมีจำกัด ไม่สะดวกและ
มีอำเภออีกหลายแห่งที่ยังไม่ได้ใช้การ
โทรศัพท์ ข้าพเจ้าเห็นว่ากรมประมงนี้
นั้น กรมพาณิชย์ กรมตำรวจ ที่จะตัดออก
เงินของกรมประมงนั้นเสีย แล้วกรม
พาณิชย์อาจจะกล่าวเป็นท่านเองที่เคย
กล่าวว่าแล้วว่าท่านอธิบดีกรมประมงนี้
ร่วมอยู่ด้วย แล้วท่านก็ยอม แต่ข้าพเจ้า
เข้าใจจากความตั้งใจอันหนักแน่นของ
ท่านอธิบดีกรมประมงนี้คงจะยังมีอยู่
ในการที่ยอมให้หักก็อาจจะเห็นเสียข้าง
มากก็ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะ
ขอของท่านด้วยประการหวังประโยชน์
ของงบประมาณแผ่นดิน และข้าพเจ้า
ไม่อยากจะให้ขอกเงินของกรมประมงนี้
ที่คงมาถูกหัก เพราะฉะนั้นขอพึงเหตุ
ผลกรมพาณิชย์

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ กรมมา
ชิการ: กล่าวว่า ก่อนอื่นขอขอบใจ
ท่านสมาชิกที่อภิปรายในการหักคือ
งานเช่นนี้ แต่ที่ยอมให้หักไปเป็น
จำนวนเก้าหมื่นบาทนั้นเป็นเงินที่ขอ
สร้างออฟฟิศ กรมประมง ที่บางรัก
เท่าที่หักแล้วเราจะใช้ไม่หมด โดย

เหตุว่าสัญญาการก่อสร้างนั้นมันช้าไป
หน่อยเมื่อจ่ายไม่หมดแล้วกรมไปรษณีย์
ก็ไม่อยากจะเอาเงินไว้เฉย ๆ เราอยาก
จะให้ไปประโยชน์โดยทั่วถึงกัน จึงได้
ยอมให้ตัดเก้าหมื่นบาท เพื่อให้เขาไป
ใช้ไปประโยชน์ในทางอื่น ส่วนการ
ก่อสร้างโทรศัพท์ อำเภอต่าง ๆ นั้นอยู่
ในเงินการจรรยาที่อยู่ในเงินบำรุงไม่

เลขานุการสภา ฯ: อานว่า
อนุมาตรา ๕ อนุมาตรา ๖ อนุมาตรา ๗
อนุมาตรา ๘

ขุนศรี การพิชิต ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดพิษณุ: กล่าวว่า
งบประมาณเพิ่มพิเศษในมาตรา ๕
อนุมาตรา ๗ โรงงานกระดาษ ข้าพเจ้า
ได้แปรรูปดีไว้เท่าที่ไต่ถามไปในชั้น
กรรมาธิการ บัดนี้มากอนักกรรมาธิการ
มาเพิ่มอีกเก้าหมื่นบาท ตามหมายเหตุ
ว่าเกรงจะไม่พอ คำว่าไม่พอนั้น ไม่พอ
อะไรกันข้าพเจ้าสงสัย แม้นแต่เพียงเท่า
เดิมข้าพเจ้ายังแปรรูปดีชอด้กลับ
เพิ่มมากขึ้น เป็นการเกินสมควรขอให้
กรรมาธิการอธิบายให้ข้าพเจ้าหาย
ข้องใจด้วย

พระยาไชยยศสมมติ ปรึกษา

กรรมาธิการ: กล่าวว่า งบประมาณ
การทำกระดาษที่เพิ่มขึ้นเท่านี้มากมาย
เนื่องจากในเวลาที่ผ่านมาเห็นว่า
ว่าการก่อสร้างและมีบางเรื่องสามารถที่
จะทำให้ตามสัญญาที่ได้เห็นไว้แล้ว
ครั้นเมื่อการทำได้ดำเนินมาถึงเวลา
ที่พิจารณางบประมาณนั้น รัฐบาลการ
ก่อสร้างจะทำให้ไม่เสร็จจากสัญญา
เพราะฉะนั้นการจ่ายเงินก็จ่ายไม่ได้ภายใน
ปี พ.ศ. ๒๔๗๕ จำเป็นจึงต้องไป
ตั้งจ่ายในปี พ.ศ. ๒๔๗๐ งบประมาณ
ที่ตั้งไว้เดิมสำหรับปี พ.ศ. ๒๔๗๐
มิได้คิดไว้สำหรับเงินที่จะจ่ายหลาย
ราย รัฐบาลจึงได้ขอแปรรูปกลับมาเพื่อ
ให้มีเงินสำหรับที่จะจ่ายต่อไป

เลขานุการสภา ฯ: อานว่า
อนุมาตรา ๘ อนุมาตรา ๙ อนุมาตรา
๑๐ อนุมาตรา ๑๑ อนุมาตรา ๑๒
อนุมาตรา ๑๓ อนุมาตรา ๑๔ อนุมาตรา
๑๕ อนุมาตรา ๑๖ อนุมาตรา ๑๗
อนุมาตรา ๑๘ อนุมาตรา ๑๙ อนุมาตรา
๒๐ มาตรา ๗

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
กล่าวว่า มาตรา ๗ ชอด้กลับกับงบ

การกระทำ มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการ
ให้เป็นไปโดยมีพระราชบัญญัตินี้ไว้
หรือไม่ และจะได้เข้าเรื่องที่เราเคยได้
เขียนมาแล้ว บอกรวมหน้า

พระยาไชยยศสมบัติ ประธาน
กรรมการฯ : กล่าวว่า ไม่ขัดข้อง

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
เมื่อไม่มีผู้คัดค้านข้าพเจ้าถือว่าที่
ประชุมนี้ ได้เห็นคำว่า "มีหน้าที่" ให้
รัฐมนตรีมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไป
ตามพระราชบัญญัตินี้ หมวดที่ ๒
แล้วต่อไป พิจารณาว่าที่ ๓ ผู้ใดเห็น
ว่าพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี
พุทธศักราช ๒๔๙๐ ซึ่งได้พิจารณา
ควรจะออกใช้เป็นกฎหมายบังคับได้ขอ
ได้ไปตรวจข้อนี้

มีสมาชิกมือพร้อมเพียงกัน

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
เป็นหน้าที่พระราชบัญญัติให้ออกใช้
เป็นกฎหมายบังคับได้

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครราชสีมา :
กล่าวว่า คณะกรรมการวิสามัญ
ได้ทูลเกล้าฯ ถวายความเห็น

เห็นชอบ ข้าพเจ้าขอเสนอให้สภาฯ
นี้ชอบคณะคณะกรรมการที่ทำงาน
ให้แก่ชาติในครั้งนั้น มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
เมื่อมีผู้รับรองแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอ
ญัตติข้อที่ประชุมตามที่ผู้เสนอ บอก
ว่าความที่กรรมการได้ทำงานอย่างเต็ม
สติปัญญา ประกอบด้วยมีรายงานอย่าง
ถี่ถ้วนทั้งรายรับและรายจ่ายดังที่เสนอ
มานั้น เห็นว่าเป็นการสมควรที่สภาฯ
จะลงมติแสดงความชอบใจสำหรับการ
งานที่ได้ทำมาแล้ว เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ข้าพเจ้าจะถือว่าที่ประชุมเห็นลงมติ วาระ
ต่อไป พิจารณาเรื่องพระราชบัญญัติ
อากรค่าน้ำ (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช
๒๔๗๕ ของรัฐบาล

พ.อ. พระธาตุทอช็อคเนย์ รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ :
กล่าวว่า รัฐบาลได้เสนอร่างพระราช
บัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ ๖) พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕ มานี้มีหลักการ
เพื่อที่จะให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตใช้เครื่อง
มือจับปลาน้ำมีสิทธิที่จะขึ้น เหตุผล
คือ เนื่องจากผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้

เครื่องมือจับตัวนำดูครบถ้วน จาก
 บุคคลอื่นโดยเข้ามาจับตัวนำในเครื่อง
 มือของผู้ที่ได้รับอนุญาตนั้น เป็นเหตุ
 ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาตได้รับความเสียหาย
 จึงเป็นการสมควรที่จะ ออกกฎหมายคุ้มครอง
 สิทธิของผู้ที่ ได้รับอนุญาตให้ใช้
 เครื่องมือจับตัวนำ เพื่อส่งเสริมอาชีพ
 ในการจับตัวนำซึ่งนั้น จึงหวังว่าสภา
 นี้ คงจะได้รับหลักการให้พิจารณาต่อไป
 ก่อนที่จะพิจารณา ขอเติม คือเข้าใจว่า
 จะได้ตกลงไป ก็อันที่หลักการและ
 เหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
 อาวุธตัวนำ ฉบับที่ ๖ เติมนั้น ลงไป
 นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้
 แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :
 กล่าวว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้จะได้
 พิจารณาจนให้รอบคอบเป็นเวลานาน
 แม้ว่าหลักการของพระราชบัญญัตินี้จะ
 ได้เขียนวงแคบไว้ ซึ่งเป็นเชิงชวนให้
 จงใจผู้บัญญัติกันว่า ให้ผู้ที่ได้รับอนุญาต
 ใช้เครื่องมือจับตัวนำมีสิทธิก็เช่น
 นั้นก็ตาม แต่โดยบทแห่งพระราช
 บัญญัตินี้ได้เขียนข้อความไว้ เพิ่มขึ้น
 อีกข้อหนึ่ง ในมาตรา ๑๕ นั้น มีความ
 มุ่งหมายโดยชัดแจ้งให้ความคุ้มครองในเรื่อง

ไม้ธนู แต่ในเรื่องไม้ธนูนี้ กฎหมาย
 ข้าพเจ้าไม่มีความรู้ เพราะ ไม่ได้เคย
 ออกไปทะเลเลย แต่ได้เคยไปเรือ
 เป็นพิเศษ ในกรณีที่ได้มีกฎหมาย
 ถึงกาลฎีกามาแล้ว บัญญัติเรื่องปลิง
 ในไม้ธนู เราจะถือจำเป็นไปอาศัยใน
 กรรมสิทธิ์ของไม้ธนูหรือไม่ก็โดย
 ไม้ธนูได้ถึงกันแล้วเป็นเวลาก่อนนานแล้ว
 ฎีกาได้เคยพิพากษาว่าปลิงไม้ธนูนั้น
 เป็นกรรมสิทธิ์ของไม้ธนู ถ้าไม้ธนู
 กฎหมายนี้ ไม้ธนูออกมาเป็นต้นของ
 กลับคำพิพากษาของศาลฎีกาของ
 ประเทศสยามให้เป็นไปอย่างอื่น ก็ว่า
 ปลิงใน ไม้ธนูนั้นให้เป็นกรรมสิทธิ์ของ
 บุคคล ก็หมายความว่าถ้าจะกระทำ
 การจับตัวนำผู้ นั้นจะต้องมีความผิด
 อาญา ซึ่งในกรณีนี้เวลานี้ซึ่งกระทรวง
 เป็นการสกัดทรัพย์ แต่ให้เป็นการสกัด
 ทรัพย์ในกรณีนี้ จึงมาอยู่ในกรณีนี้
 แต่ทั้งนี้บทบัญญัติในลักษณะนี้ฎีกาของ
 เราที่ว่าด้วยการสกัดทรัพย์นั้นในกรณีนี้
 พอดี เพราะว่าสิทธิในทรัพย์สินนั้น
 กฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะ
 ถือปลิงในไม้ธนูนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของ
 ของไม้ธนูหรือไม่ ก็ย่อมจะขึ้นกับ
 เพราะฉะนั้นทางแก้ไขการที่จะปรากฏ

พระราชบัญญัติ รัฐบาลจึงได้เพ่งที่จะ
เอากรรมสิทธิ์แห่งทรัพย์สินเรื่องปลาน้ำ
โยะมาไว้ พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ
เพื่อที่จะนำกรรมสิทธิ์แก่บุคคลผู้นั้นเป็น
ผู้มีกรรมสิทธิ์ในสิ่งเหล่านั้น แต่ความ
รู้สึกอันแท้จริงของข้าพเจ้านั้นเห็นว่า
ปลาน้ำโยะนั้นยังไม่ควรจะเป็น
กรรมสิทธิ์ของบุคคล หนึ่งก็โดยเหตุผล
ทั่วไปอันเห็นว่า ไม่ควรทำกัน อย่าง
มันคงจะยุ่งพอ ในเรื่องศาลฎีกา
ได้พิจารณาโดยละเอียดแล้วว่า เหตุ
ใดที่เราถือเอาปลาน้ำโยะนั้นเป็น
กรรมสิทธิ์โดยชอบด้วยกฎหมายของผู้
เป็นเจ้าของปลาน้ำโยะ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้
ข้าพเจ้าได้ขอปรึกษากับผู้ช่วยเสนาบดี
พิจารณาเห็นว่าเราควรจะให้กรรมสิทธิ์
ถึงกรรมสิทธิ์หรือไม่เพียงใด แต่ความรู้สึก
ของข้าพเจ้านั้นเราควรจะให้กรรมสิทธิ์
มีอยู่ในปาก มีอยู่ในหางแห่งเท่านั้น
ก็พอจะคุ้มครองแก่ผู้ที่มิใช่แล้ว ถ้าเรา
จะให้กรรมสิทธิ์ไปถึงกับจะต้องเป็นความ
ผิดความผิดของนั้น ข้าพเจ้าจึงไม่เห็น
ชอบกับ จึงเห็นว่าไม่ควรร่วมหลักการ
นี้กับเขารวมกันด้วย ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี : ... กล่าววา
หลักการนี้จริงพระราชบัญญัติฉบับนี้

๑๐๕๕
ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะรับไว้พิจารณา
ทั้งนี้เพราะพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ
นี้ได้มีมาแล้ว ๔๐ ปีแล้ว เรายังจะได้
ปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อยเพื่อความสนใจ
ของประชาชนให้หมดสิ้นไป การที่แก้ไข
บทกฎหมาย เฉพาะในข้อที่ล้าหลังพ้องตาม
ที่ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานีได้
กล่าวมาแล้วนั้น ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วย
ว่าเราน่าจะได้ปรับในทางแห่งที่เรากล่าว
มานั้น ไม่ควรที่จะจัดเป็นความผิดทาง
อาญาเช่นนั้น การที่เราได้ตรากฎหมาย
รูปนี้มานั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าประโยชน์
และส่วนที่ได้นั้นแก่ประชาชนนั้นได้เป็น
ไปในส่วนหนึ่ง จะมีประโยชน์เพียงทำ
พินิศเท่านั้น ส่วนลักษณะที่เราจะได้
แก้ไขมีอีกหลายสิ่งหลายอย่างหลาย
ประการ และควรทำได้แก้ไขประการ
ใดไม่ และในพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ
นี้ ในทำนองนี้ ข้าพเจ้าได้เคยเสนอไป
ยังสภาฯ ครั้งหนึ่ง เพื่อขอให้แก้ไขใน
การที่กฎหมายให้อาณา คือสมุทเทศา
ภิบาลซึ่งมีมาในครั้งก่อนนั้น มีหลาย
สิ่งหลายอย่างในเรื่องการวางห้าม กล่าว
คือไม่ให้ราษฎรจับสัตว์น้ำตรงหน้าวัด
ข้าม ซึ่งข้าพเจ้าได้เสนอมา และรัฐบาล
นี้ได้ตกลงที่ประชุมกันว่า จะปรับปรุงและ
แก้ไขเข้ามาในสภาฯ นี้ ทั้งที่เงินฉบับนี้

รวม ๒ ปีแล้ว โฉมหน้าของพระราชบัญญัติก็ควรแก้ไข อย่างที่วานนี้ไม่เห็นมีมา และพระราชบัญญัติเสนอนานี้ เป็นพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้เป็นการควมมากเข้าใจของไม่เห็นเลย มีหลักการเพียงเพื่อ ให้สิทธิแก่ผู้รับอนุญาตในการที่จะจับสัตว์นั้น ถ้าจะว่าถึงส่วนใหญ่แล้วก็มีอีกหลายสิ่งหลายอย่างที่ควรจะได้รับการแก้ไข เราควรจะไต่ถามทบอญู คือนั้น ให้เครื่องควักด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ควรจะให้อำนาจอย่างนี้ ตกอยู่แก่คณะกรรมกรจังหวัด อย่างที่เป็นมาแล้วนั้น เช่นจังหวัดของข้าพเจ้าทางลำแม่น้ำเจ้าพระยาทางกรรรมยังอนุญาตให้จับสัตว์น้ำนั้น ข้าพเจ้าเองไม่เห็นด้วยเลยที่ทางราชการห้ามจับสัตว์น้ำ และเมื่อทางการอนุญาตให้ทำไถ่เช่นนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นเลยว่าการจะหากินที่ไหน และขังควาอาหารมาแล้ว เราได้เห็นได้ว่าตัวมีคตอกเป็นเวลาที่เกี่ยวแก่ว่าทางการห้ามจับ สัตว์น้ำคตอกทั้งสองฝั่งเมื่อเป็นเช่นนี้ ราษฎรจะหากินที่ไหน เหล่านี้เป็นเครื่องแสดง ให้เห็นว่าเป็นการทุกข์ยากเหลือเกิน รัฐบาลควรจะปรับปรุงแก้ไข ทุนเมื่อส่งพระราชบัญญัตินี้มาก็เป็นแต่เพียงแก้ไขหรือเพิ่ม

เดิม เพราะเหตุนี้แหละข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควรจะรับหลักการแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณา

นายมิ่ง เกาห์เรณู ผู้แทนราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กล่าววาโดยเฉพาะเรื่องนี้ ข้าพเจ้าไม่อาจจะรับหลักการ เพราะเหตุว่าผู้ที่จะจับสัตว์น้ำนั้นเขาได้ขออนุญาตจากเจ้าพนักงานหรือต่อรัฐบาลแล้ว ถ้าใครเสียภาษีให้แก่รัฐบาลแล้ว เขาคงจะมีความซึ้งควรจะมีความซึ้งมาบ้างแต่ยังไม่แล้วจะควรจะรออยู่ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะได้มีการคุ้มครองให้ยังว่าประมาทเสียอีก แต่ว่าเท่าที่ทราบเท่าที่เห็นอยู่ในเรื่องนี้ ข้าพเจ้ามีความสงสัยอยู่ เพราะเหตุที่ว่าผู้ที่ยังจับสัตว์น้ำ โดยเฉพาะในคำที่ว่าจับสัตว์น้ำในเครื่องมือจับสัตว์น้ำประจวบคีรีขันธ์บุคคลผู้ซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานนี้จะหมายความว่าเพียงไร เพราะเหตุว่าการจับสัตว์น้ำนั้นมีหลายอย่าง ถ้าได้ข้อความนั้นให้แจ่มแจ้งแล้ว ข้าพเจ้าจะเป็นการที่ยังยากต่อไปภายหลัง

นายจิ่ง จรุงจิตร์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง : กล่าววา ข้าพ

พระราชบัญญัติอาคารค้ำานัน ถ้าทุกตาม
ความจริงแล้ว ยังมีเรื่องที่รุนแรงอยู่มาก
ถ้าหากจะแก้ ควรจะแก้มากกว่านี้
และทรงโปรดเสนามาน ข้าพเจ้าก็เห็น
ด้วย และความจริงแล้วข้าพเจ้าเห็นด้วย
การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรี
เพราะเห็นว่าการพระราชบัญญัติเก็บอากร
ค้ำานัน กับแรงมาก เกินกันอย่างไรไม่มี
การออกให้โดย แล้วโดยมากราษฎร
ทางไกล ก็ไม่ได้ใช้พระราชบัญญัติอันนี้
แล้ว พวก ๆ บางพวกถูกจับกันเสมอ
ในเรื่องการปลาน เมื่อ ได้ควบคุม
กควบคุมกันจน ไม่มีทางการที่รัฐบาล
บอกว่าจะชวยกัน ก็ไม่มีอะไรเลย
ก็สงสารพระราชบัญญัติ ในเรื่อง
หักภาษี ข้าพเจ้าเห็นด้วย ในตอนที่
จะให้สิทธิแก่ผู้ใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำ
ประจำถิ่นนั้น สำหรับเครื่องมือประจำ
ที่การจะไม่เน้นจำต้องลงทุนมาก แล้ว
ต้องเสียภาษีอากรค้ำานันให้แก่รัฐบาล
อย่างนี้ และการที่จะให้ความคุ้มครอง
แก่ราษฎร ควรให้เขาได้สิทธิอันสมบูรณ์
นี้แหละข้าพเจ้าเห็นด้วย เพราะฉะนั้น
เรื่องที่จะควบคุมให้สิทธิเขาทีเดียว
นี่แหละ แล้วพวกนั้นจะไม่มีโอกาสทำ
อะไร

นายแช่ ชูนพันธ์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเพชรบุรี : กล่าวหา
ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติ ควรจะ
รับหลักการเป็นอย่างยิ่ง เท่าที่รัฐบาล
ได้ร่างพระราชบัญญัติมานั้นเป็น
เฉพาะในเรื่องการคุ้มครองเรื่องผู้ขายปลาก
ปลาในบึง เท่าที่ท่านสมาชิกอภิปราย
ว่าพระราชบัญญัติอาคารค้ำานันได้แก้แค้น
มานานแล้ว ควรที่จะได้ปรับปรุง
เสียใหม่นั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วย แต่ว่า
ว่าในขณะที่เมื่อรัฐบาลยังไม่สามารถจะ
เสาะแสวงหาได้แล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าเรา
ควรจะรับหลักการเฉพาะที่เป็นประโยชน์
ในเรื่องนี้เสียก่อน และในร่าง
ของรัฐบาลที่ได้เสนอมานี้ ข้าพเจ้าทราบ
ว่าเนื่องจากได้มีผู้ขายปลาก ปลา ของพวกที่
บึงในทะเล แต่ว่าเราไม่สามารถที่จะ
เขียนกฎหมายป้องกันในการลิดทรัพย์สิน
ได้ เนื่องจากความเขคของบึงนั้นมิหลาย
ตอน ก็คือภายในบึงเขาเรียกว่าลูกขัง
ปลากเขาไปอยู่ในนั้น คุณเหมือนศาลฎีกา
เคยถือว่าบึงเป็น ตมทรัพย์สินของเจ้าของ
บึง ผู้ใดเข้าไปปลากปลาในบึงนั้นไม่เป็น
ความผิดฐานลักทรัพย์และที่บึงนั้น
มีปีกบึงออกไปในระหว่างปีกบึง

นั้นเป็นทางที่จะล่อให้ปลาเข้ามาใน โป๊ะ
พวกผู้ร้ายที่ลักปลานใน โป๊ะมักจะใช้
เครื่องมือในการจับสัตว์น้ำนั้น ตกใน
ระหว่างโป๊ะ โป๊ะ ซึ่งเป็นทางปลาจะเดิน
เข้ามาในโป๊ะ เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงไม่อยู่
ในความครอบครองของเจ้าของ โป๊ะ
เพราะฉะนั้นจึง ไม่มีทางแก้ไขเบื้องต้น
การลักปลาโดยวิธีอื่น นอกจากจะให้มี
กฎหมายอากรค่าขึ้น เพื่อให้เป็นผิดตาม
พระ ราช บัญ ญัติ อากรค่า นำตาม
กฎหมายที่ใดเสนอมัน เพราะฉะนั้น
ข้าพเจ้าเห็นว่าเท่าที่รัฐบาลเสนอมาน
ก็แล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

ขุนพิเคราะห์คดี ขุนยืมมิ่ง เลาหิเรญ
รับรอง

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎร
จังหวัดร้อยเอ็ด: กล่าวว่ ข้าพเจ้า
เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ขอให้เปิด
อภิปรายต่อไป

ขุนซรวงษา วัฒนะ นายแข
วังนักษณะ รับรอง

ประธานสภาฯ: กล่าวว่ ผู้ใด
เห็นว่าควรจะให้เปิดอภิปรายต่อไป ขอให้
ไปรยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๒ ท่าน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่ ผู้ใด
ไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๑๒ ท่าน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่ เป็น
อันว่าไม่มีการอภิปรายต่อไป เห็นว่า
ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาฯ: กล่าวว่ เป็นอันว่า
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ

พ.อ. พระ ยี่ ฤทธิชัย นาย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตราธิการ:
กล่าวว่รัฐบาลขอให้พิจารณาต่อไป

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี: (กล่าวว่)
ที่จริงตามที่รัฐบาลเสนอเป็นร่าง
สมบูรณแล้วโดยจะกักกันไม่ให้
ข้าพเจ้าได้เคยชมไว้แล้วว่จะเสนอให้
พิจารณาหลังสมัยประชุม ๒๕๒๒
สมัยประชุมหน้า ทั้งนี้โดยเหตุผลว่า
การออกกฎหมายมาปฏิวัติคือ พ.ศ.๒๕๒๒
ศาลฎีกาที่เราได้เคยทำมาแล้ว

ทรงเห็นว่า จะ ได้พิจารณาโดยรอบคอบ
เพราะเป็น เรื่องที่ ใช้พระราช บัญญัติ
อากรกว่า หกแคบปี.ศ. ๑๒๐ เป็นเวลา
ถึง ๓๖ ปีแล้ว บกนเราเพิ่งจะมาแก้
เมื่อจะเอ ารวกเคียวเช่นนี้แล้วแต่รัฐบาล
เพราะว่า เป็นสิทธิที่รัฐบาลมีสมบูรณ์แล้ว

ประธานสภาฯ: กล่าวว่่า ที่
ท่านเข้ตรงมานี้ก็ชอบที่จะชี้แจง ได้
เพราะเห็นว่าข้อบังคับข้อ ๒๗ นั้นบอก
ว่า ภาคนักที่ประชุมจะต้องพิจารณา
ญัตติที่ พระราชบัญญัติเป็น ๓ วาระ
เมื่อรัฐบาลหรือสมาชิกมีจำนวน ๑ ใน ๓
ของจำนวนที่ประชุมร้องขอที่ประชุม
จะพิจารณาว่าร่าง พระราชบัญญัตินั้น
ทรงสมควรจะรวกเคียวก็ได้ ข้าพเจ้าจะขอ
ให้ทรงพิจารณาแล้วแต่ที่ประชุม จะพิจารณา
รวกเคียวก็ได้

นายทองอินทร ภูริพัฒน์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี: กล่าวว่่า
ประธานเห็นว่าข้าพเจ้ามีสิทธิจะค้าน ได้
แล้ว ข้าพเจ้าก็ขอค้าน และเสนอญัตติ
ว่าไม่ขอรับข้อบังคับรัฐบาล แล้วขอ
เสนอไปยังกรมการ การ ผู้ใดเห็นด้วย
ขอได้โปรดรับรอง

นายมงคล รุทนิวัจร์ นายเลียง
ไชยกาล รับรอง

ประธานสภาฯ: กล่าวว่่า
ข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใด
เห็นว่าควรจะพิจารณา รวกเคียว ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

นายเลียง ไชยกาล ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี: กล่าวว่่า
โหวตเช่นนี้ไม่ถูกต้อง - เอาญัตติหลัง
ขึ้นโหวตก่อน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่่า ถ้า
เช่นนั้นข้าพเจ้าจะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรจะพิจารณา รวกเคียว
สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๒ ท่าน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่่า ผู้ใด
ไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๔ ท่าน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่่า เป็น
อันว่าให้พิจารณา รวกเคียว เลขานุการ
สภาฯ อ่าน

เลขที่การสถาปนา: อานวา
ร่างพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕

.....
.....
.....

โดยที่สภามันทรราชฐรงมคิว่า สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ
รัตนโกสินทรศก ๑๒๐

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ
(ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๗๕"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราชฐรงจังหวัดนครศรีธรรมราช:
กล่าวว่ามาตรา ๒ นี้ข้าพเจ้าขอแปรญक्ति
ให้พระราชบัญญัตินี้ภายหลังวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ๓ เดือน

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ หลวง
ศรีประกาศศรีบรื่อง

นายแฉะ ชูนิพนธ์ ผู้แทน
ราชฐรงจังหวัดเพชรบุรี: กล่าวว่า
ข้าพเจ้าขอคัดค้านในการแปรญक्तिของ

ท่านสมาชิก ก็ว่าเรื่องนี้เป็นประโยชน์
ที่คุ้มครองการลักปลาน้ำให้แก่วิชากรเมื่อ
เป็นเช่นนี้เราจะมาแปรญक्तिให้ออก
ไปก็จะเป็นผลร้ายแก่การไปข่มขู่
ข้าพเจ้าอยากจะให้กฎหมายออกเร็ว
เพื่อป้องกันการค้าปลาน้ำในเขตการค้า
ชุกชุมอยู่ในเวลานี้

นายมงคล รัตนวิจิตร ผู้แทน
ราชฐรงจังหวัดนครศรีธรรมราช:
กล่าวว่าข้าพเจ้านึกถึงโทษอันมีแก่

ของเรานั้น คือข้าพเจ้าอยากแสดง
เหตุผลเหมือนกันและ เรายุ่อก็คว่าคน
ในประเทศนั้นเป็นขโมยทั้งหมด คนที่
มากก็ว่าขโมยของคิด ว่าอย่างใน
ทะเลหรือในทวีปลา มันเป็นที่ศรัทธ
ทั่วไปของชนผู้รักทั้งหลาย แล้วที่
ถ้าเราไม่คิดจะรวมเนียมประเพณีซึ่ง
แก่กันให้ ในเวลานี้ แล้วเราจะไป
กระทำสิ่งใดด้วยความหลงผิดเหล่านี้
ยอมเป็นขโมยแก่กันศรัทธ ข้าพเจ้า
พยายามรักอีกคนศรัทธอยู่เสมอ อีก
ประการหนึ่งเพื่อนข้าพเจ้าก็ได้พูดแล้ว
กล่าว เราออกกฎหมายให้เป็นอะไร
ได้ทั้งนั้น โดยเฉพาะในเรื่องนี้ที่จะออก
กฎหมายที่รวมเนียมประเพณีเช่นนี้
ข้าพเจ้าคิดว่าเราควรจะให้ราช ฎีกา
รู้เท่านั้น สักทอน้อย และเราเคยมี
มักกล่าวถึง กฏบัญ ก็ยังอยู่ได้ข้าพเจ้า
อยากที่จะเรียนว่าคนในประเทศสยามมี
คนทั้งนี้ มีอยู่เช่นนี้ เกือบ ๕๕
เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นขอให้ระวัง
เรื่องนี้ไว้

นาย ขุนพันธุ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดพระนคร กล่าวไว้ ท่านผู้นั้น
บางทีจะไม่ชอบเท็จจริงดี ก็อาจพวกที่

ไปจับปลาน้ำ ไม่ใช่ว่าไม่รู้เขามิเจคนา
ที่จะลักปลาน้ำแล้ว กฎหมายนี้ได้ออก
แล้วว่าเนื่องจากผู้ได้จับปลาน้ำให้ใช้
เครื่องมือจับสัตว์น้ำถูกรวมกัน จาก
บุคคลอื่น โดยเข้ามาจับสัตว์น้ำใน
เครื่องมือของผู้ที่ได้จับปลาน้ำนั้นไม่ใช่
ว่าไปจับสัตว์น้ำที่อื่น ๆ ในทะเล
เดี๋ยวนี้เราจะช่วยพวกที่ทำใบซึ่งเขา
ต้องเสียอากรค่าน้ำหนึ่งคั่งสองร้อย
บาท เขตของใบจะมีรัศมีอยู่แล้ว
พวกเหล่านี้รู้ช้อยแล้ว และเป็นทางที่
ปลาจะเข้ามา จึงไปลอบลักจับ
ไม่ใช่ว่าไม่รู้ อีกประการหนึ่ง ที่
ท่านสมาชิกบอกว่าเป็นเรื่องเขียน
กฎหมายกับกฎหมายนั้น ข้าพเจ้าไม่
เห็นด้วย เราไม่ได้เขียนกฎหมายกับ
คำพิพากษา แต่เราไม่สามารถจะเอา
เป็นหลักฐานสักทวิพก็ได้ จึงต้องมาแก้
กฎหมายในพระราชบัญญัติอากรค่าน้ำ
ให้มีความผิดตามพระราชบัญญัติอากร
ค่าน้ำ

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดอุดรราชธานี กล่าวไว้
อาศัยเหตุที่ว่าพวกเรามากจะมีข้ออะไร
วิถิตารกันเสมอ รัฐบาลจะตั้งกองการ

อะไรก็ได้ข้าพเจ้าใคร่ที่จะให้ข้อเท็จจริง
ที่เราได้เคยทำมาแล้ว ในกรณีที่เราจะ
ปฏิบัติ เช่นนั้น เราควรจะให้โอกาส
แก่ประชากรทุกคนที่เขาจะพึงกระทำ
การนั้นลงไปโดยมีโอกาสเตรียมตัว ใน
เวลาที่ยังเราไม่รู้เลยว่าทางรัฐบาล
ได้รับรองว่าการที่ผู้ใดไปจับปลาใน โป๊ะ
นั้นเราไม่ถือว่าเป็นความผิดอาญาแต่ก็
คงจะมีความผิดอยู่แต่ในทางแพ่งเท่านั้น
เมื่อเป็นเช่นนั้น ปัญหาที่จะกระทำการ
นั้นลงไปนั้นเมื่อเขายังไม่รู้ว่าจะรัฐบาล ได้
ออกกฎหมายไป แล้วผลจะมีอย่างไร
ผลก็ท้องมีว่า เมื่อเริ่มกระทำการนั้น
บุคคลผู้นั้น ได้รู้สึกว่าจะต้องรับผิดชอบ
เฉพาะในทางแพ่ง ครั้นเมื่อเขาออก
กฎหมายนั้นในขณะที่รัฐบาล ได้ประกาศ
ไปแล้ว กฎหมายนั้นจะต้องบังคับใช้
ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป แล้ววันประกาศนั้นกว่าจะถึง
มือของบุคคล เป็นต้นว่าจังหวัดแม่
ฮ่องสอน หรือ จังหวัดชายทะเล ก็เป็น
เวลาทั้งหลายวัน เราจะต้องออก
กฎหมายย้อนหลังไป ให้ผู้ที่เขารู้สึก ว่า
เขาจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาก่อนที่เขา
จะรู้ว่าได้มีกฎหมายแก้ไขปรับปรุงแล้ว

เช่นนั้น การที่เราจะกลับควมผิดบางอย่าง
หนึ่งให้เป็นความผิดอาญา เราจะต้อง
ต้องให้เวลาเขารับตัวก่อนเป็นหลักการ
ลงโทษบุคคลที่ก่อกระทำผิดนั้นบุคคล
ผู้นั้น ไม่รู้สึกตามกรณีเช่นนั้นจะเป็น
การผิดแล้ว เราไม่ลงโทษ เป็นต้นว่า
ถ้าเราจะออกกฎหมายบางอย่างของเรา
จะเพิ่มโทษขึ้นใหม่ เราไม่ต้องก่อนเรา
ไม่ถือว่าเป็นความผิดอาญา เรา
จะต้องให้เวลาเขาเตรียมตัวในเวลา
อันสมควร ยกตัวอย่างเช่น เมื่อ
ทำการในชั้นแรกไม่ใช่เป็นความผิดอาญา
แต่การที่เราจะให้เป็นการทางอาญา
เราจะต้องให้เวลาเขาเตรียมตัวเสียก่อน
ว่าเขาจะต้องมีความผิดอาญาแล้ว แต่
กฎหมายที่ได้แก้ไขนั้นใช้บังคับประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไปนั้น
นั้นเป็นกรณีที่เราจะเห็นว่าผิดชัด
แล้วว่าเขาจะต้องถูกบังคับใช้ กฎ
ย่อมจะเป็นไปได้ แต่ในกรณีเป็น
อีกเรื่องหนึ่งที่ว่าในวันนั้น เราจะต้อง
เห็นว่าไม่ต้องการรับผิดชอบในทางอาญา
เมื่อเรามาออกกฎหมายให้บังคับใช้
ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
จะต้องรับผิดชอบในทางอาญาเป็นต้นว่า

ไม่ว่าในกรณีใดๆก็ตาม
 ข้าพเจ้าไม่ประสงค์จะไปช่วยบุคคล
 ผู้กระทำความผิด แต่ประสงค์ที่จะ
 ทวงหนี้ ข้าพเจ้าไม่รักกฎหมายในการ
 ที่จะลงโทษผู้ใดผู้หนึ่ง นั่นก่อนจะได้
 ไปพิจารณาคดีว่าเขาได้ผิดหรือไม่
 ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่รักความยุติธรรม
 ข้าพเจ้าจะไม่ต้องการไปเป็นอยู่ข้าง
 ข้าพเจ้าจะมีส่วนร่วมในการอธิบายข้อ
 เท็จจริงในเรื่องนี้ โดยเฉพาะในเรื่อง
 เกือบทุกข้อของบุคคลซึ่งได้มอบอนุญาต
 ให้ใช้เครื่องมือจับสัตว์น้ำนั้น ท่าน
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดชายทะเลทั้งหลาย
 ย่อมทราบพฤติการณ์ดีอยู่ว่าเป็น
 อย่างไร โดยปกติพวกเหล่านี้จะต้อง
 เสียค่าอนุญาตในการที่จะทำโป๊ะหรือ
 ในท่าเครื่องมืออื่น ๆ ซึ่งเป็นค่าอนุญาต
 นั้นเป็นไปตามอัตราที่กำหนด
 เป็นต้น อย่างในเขตสมุทร
 ปริการ มีารสงความ สมุทรสาคร
 เหล่านี้ สำหรับโป๊ะน้ำลึก
 ถูกกำหนดเสียค่าที่อนุญาตปีละ
 ๒๐๐ บาท แต่ว่าพฤติการณ์เท่าที่
 เคยเสียที่อนุญาต ๒๐๐ บาทนั้น
 ไม่ครบถ้วนคุ้มครองเท่าที่เขาสมควร

ที่จะได้รับเช่นในอาชีพอื่น ๆ หากว่า
 หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้จะไป
 ปฏิบัติกฎหมายซึ่งที่เข้าใจเช่นนั้น ถ้าไม่
 แท้จริงศาลฎีกาได้วินิจฉัยนั้น ได้วินิจฉัย
 ในข้อเท็จจริงที่ว่ากรรมสิทธิ์ในปลานั้น
 อยู่ที่ใคร การที่บุคคลนั้นรอกพ้นจาก
 การลงโทษฐานลักทรัพย์ในเรื่องที่ได้
 เข้าไปจับปลาในโป๊ะของบุคคลอื่นนั้น
 เป็นเรื่องข้อเท็จจริงที่ได้โต้เถียงกัน
 เรื่องกรรมสิทธิ์ในปลา หากใช่เป็น
 เรื่องหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
 จะได้คุ้มครองไปถึงก็หาไม่ได้ แต่ว่า
 หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติได้
 วางไว้เพื่อคุ้มครองบุคคลซึ่งได้รับ
 อนุญาตในเครื่องมือจับสัตว์น้ำประจำปี
 เช่นโป๊ะเป็นต้น ในการที่เขียนกฎหมาย
 เช่นนี้ นอกจากข้อที่กล่าวอ้างว่าเป็น
 การปฏิบัติหรือว่าเป็นการแก้คำพิพากษา
 ศาลฎีกาซึ่งยังไม่ถูกต้องนั้น อีก
 ประการหนึ่งข้อเท็จจริงต่างกันคนละรูป
 และโดยเฉพาะในมาตรา ๑๔ แห่ง
 พระราชบัญญัติออกกำรำนานันก็ได้
 บัญญัติอยู่แล้วว่า ถ้าจับสัตว์น้ำในที่
 จับสัตว์น้ำ อันคนไม่มีอำนาจจะจับได้
 ตามพระราชบัญญัติก็มีความผิดต้องระวาง

โทษครึ่งหนึ่งปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท และจำคุกไม่เกินหนึ่งปีด้วย ทั้งสองสถานไม่มีกฎหมายบัญญัติอยู่แล้ว หากใช่เป็นการบัญญัติขึ้นมาใหม่ไม่ แต่คำว่า จับสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำนั้นไม่เป็นการ ชักแรงพอ ไม่เป็นการคุ้มครองพอใน เครื่องมือที่วาง ในเรื่องโปะศาลฎีกาก็ ไม่เคยมีปัญหาพาดพิงตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติอาชญากรรม แต่ข้อเท็จจริงที่ไปถึงศาลนั้น ได้โต้แย้งกัน ในเรื่องกรรมสิทธิ์ เพราะฉะนั้นจะ กล่าวอ้างว่าผิดหลักการแห่งกฎหมาย และปฏิวัติกฎหมายอาญานั้น ข้าพเจ้า เห็นว่าไม่เป็นการชอบ ข้อเท็จจริงจะ ให้การคุ้มครองเช่นนี้ เราสองกติกาคือ หลักกรรมตกจะเห็นได้ว่าที่ไปอนุญาต บัญหรือบันทึกหลักฐาน ผู้ที่จะเข้าไปจับ ต้องรู้ว่ามิใช่ของแน่ ๆ และผู้ที่จะ ทำโปะ ได้จะต้องได้รับอนุญาตทุกกรณี เพราะฉะนั้นผู้เข้าไปนั้นมีเจตนาเต็มที และเมื่อเป็นเช่นนั้น ทำไมเขาไม่ผิด คิวไม่มีกฎหมายหรือว่ากฎหมายนั้น ไม่มีความที่จะชักชวนให้เป็นประโยชน์ คุ้มครองแก่เขาได้ หากเขาไม่รักมิได้ เหตุไรเล่า เราจะไปชวนให้เขารอคั่น จากความผิด เพราะการเจตนาที่ไม่

สุจริตของเขาเช่นนั้น สมาชิกบางคน ได้เสนอว่า การที่ บัญญัติกันไว้ผ่านไปโดยควมเห็นชอบ ได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายก็ยังไม่ ประโยชน์แก่ประชาชน ในที่นี้หากได้ ได้รับอนุญาตในเครื่องมือจับสัตว์น้ำ ชายทะเล แล้วก็ไม่เป็นกรรโชกก่อน แก่บุคคลผู้กระทำความผิดและแก่กระทำความผิด เจตนาที่ไม่สุจริตเช่นนี้ เราควรจะ ให้เขาพ้นอาญาไปนั้นย่อมเป็นการไม่ สมควรอย่างยิ่ง

ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบูรณ์ : กล่าวถึง ปัญหา มติ ๗ นี้ก็เห็นว่า เราสองกติกาคือ บังคับในขณะหรือเมื่อพ้นจากคุก ไปแล้วจึงแปรรูปคดีเท่านั้น แต่เมื่อ ท่านรัฐมนตรี ได้พูดอย่างนี้แล้วแล้ว ข้าพเจ้าก็อยากจะพูดอีกสักหน่อย ความ หลักของกฎหมายท่านให้สิทธิไว้ว่า ท่านทุกคนต้องเป็นคนที่สุจริต เป็น หลักกฎหมาย ฉะนั้นในกรณีที่จะใช้ กฎหมายซึ่งเราจะเอาไปบังคับลงโทษ แก่ผู้กระทำความผิดนั้น ถ้าหากว่าไม่พบ เขารักตัวไว้บ้างแล้ว การที่จะทำที่เขาคือกระทำความผิดนั้น ก็ต้องมีเจตนาที่ เขาได้กระทำความผิดแล้วนั้น

ไม่พอใจแล้ว ก็ขอความวากฎหมาย
ไม่ตกลงใจเอาฎาแก่เขาแล้ว เขาก็
ยอมภรรยา ทั้งแม้ว่าเขาจะสมัครชดเชยนั้น
เขาก็ไม่รับในทางแพ่ง แต่เมื่อเราจะ
บัญญัติกฎหมายโทษทางอาญาแล้ว ข้าพเจ้า
จึงเห็นสมควรอย่างยิ่งที่จะให้บุคคล
ที่ผิดกฎหมายไว้ก่อน ฉะนั้นผู้แปรญัตติ
จึงให้โทษทางอาญาเมื่อพ้น ๓ เดือนแล้ว
นั้นเป็นทางที่ชอบ ข้าพเจ้าจึงขอเสนอ
ให้ลงมติ

นายสว่าง ศรีวิโรจน์ ข้าราชการ
รักษาการ ขบรอง

เถกาทฎากรสภา ฯ อานว่า

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติอากร
กานต์ วรรคโคตสินทรวทก ๑๒๐ เป็นข้อ ๕ ข้อ ๕ จบัลัตว์น่าในเครื่องมือ
จับตัวผู้ประจาที่ของบุคคล ผู้ซึ่งไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน มีความผิด
ต่อพระราชบัญญัตินี้หากไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

นายมิ่ง เถกาทฎากร ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ :
กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอแปรญัตติเดิมข้อ
ความดังกล่าว ในเครื่องมือจับตัวน่า
นั้นให้รัฐมนตรีกำหนดไว้ในกฎ
กระทรวง

ประธานสภา ฯ : กล่าวว
เขาเสนอให้ลงมติแล้ว ถ้าไม่มีใครพูด
ข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมวินิจฉัยตามที่
นายมิ่งกล แปรญัตติ ในมาตรา ๒ ว่า
ให้ใช้พระราชบัญญัติในภายหลังวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
๓ เดือน ผู้ใดเห็นว่าควรระแก้ตามที่
ผู้แปรญัตติขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๗ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าวว
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๐ ท่าน

ประธานสภา ฯ : กล่าววว่า
เป็นอันไม่แก้

นายมิ่งกล รัฐมนตรี ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช :
กล่าวว่า ข้าพเจ้ารับรองโดยเหตุที่ว่า
การที่จะเอาโทษแก่บุคคลที่จับปลาใน
เครื่องมือจับตัวน่าก็ควรจะต้องมีขอบเขต
เถยนั้นเราไม่มีขอบเขตอย่างไร เพราะ
ฉะนั้นควรจะให้รัฐมนตรีกำหนดในกฎ

กระทรวงว่ามีชอบเรกอย่างไร เพราะ
การที่จะไปเอาโทษจากคุกขังนั้น ศาล
ฎีกาก็พิพากษาแล้วว่า แม้แต่อยู่ในมือ
แล้วก็ยังไม่เป็นกรรมสิทธิ์ เพราะฉะนั้น
ควรจะออกกฎหมายมีชอบเรกว่าจะเอา
อย่างไรกัน

นายมิ่ง เลขาธิการ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
กล่าวว่า เพราะเหตุว่าในเวลานี้ การ
จับสัตว์น้ำมีหลายอย่าง เช่น โป๊ะและ
โพงพางเป็นต้น ข้าพเจ้าค้นคว้ามา
แล้วหาได้มีกฎหมายเก่ากำหนดเขต
ประการใดไม่ เมื่อออกกฎหมายนี้ไป
แล้ว คำว่าเครื่องมือจับสัตว์น้ำจะมีความ
มุ่งหมายอย่างไรจะเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่ว
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้แปรญक्ति

จนสมภารหิระศักดิ์ รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
กล่าวว่า ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านสมาชิก
ได้เห็นกฎที่ออกแล้ว บางที่ท่านอาจจะ
กกลงกันได้ คือไม่ต้องเขียนกฎอีก แต่
มีอำนาจออกกฎอยู่แล้วทั่ว ๆ ไป ก็
ตามอำนาจที่ใหไว้ในมาตรา ๒๑ ว่า
กิจการเหล่านี้ รัฐมนตรีเป็นผู้ออกได้
อยู่แล้วทุกอย่าง ไม่ว่าใหม่หรือเก่า
เครื่องมือจับสัตว์น้ำทุกอย่าง เพราะ
ฉะนั้นถ้าเขียนไปก็ซ้ำกันอีก

จับประชุมเวลา ๑๖.๔๗ นาที

นายมิ่ง เลขาธิการ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครราชสีมา
กล่าวว่า ที่ท่านรัฐมนตรีกล่าว
รัฐมนตรีออกกฎเกี่ยวกับเครื่องมือจับ
สัตว์น้ำ เกี่ยวด้วยมาช้านานแล้ว
เจ้าพนักงาน ไม่ใช่เครื่องมือจับสัตว์น้ำ
ที่จะแสดงข้อบกพร่องทั่ว ๆ ไป เพราะฉะนั้น
ไม่ทรงกัน ทางฝ่ายสมาชิกเสนอ
ต้องการจะให้แสดงเขต โป๊ะกวดทั่วไป
รู้ว่าเราเพียงไหนเป็นสัตว์น้ำ และ
เพียงไหนไม่เป็น และที่ขอออก
กระทรวง นั้นข้าพเจ้าเข้าใจ เป็นเรื่อง
ขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานที่จะไม่ทรง
กับเรื่อง

นายมิ่ง เลขาธิการ ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
กล่าวว่า ข้าพเจ้าเข้าใจว่า เครื่อง
มือชนิดนี้คงไม่มีอะไรที่จับได้
ไว้ได้เป็นอัน คือถ้าเมื่อจับได้ก็
แล้ว รัฐบาลคงไม่เสนอพระ
รับอนุญาต
นี้มาขอออกกฎกระทรวง ก็จะมีคน
ได้แล้ว ถ้าเข้าใจว่าไม่มีใน
เรื่องนี้

ประธานสภา
เวลานี้ก็ถึงเวลาจะพักได้แล้ว
ฉะนั้นพัก

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๗.๑๗ นาฬิกา

พ.ศ. พระยาฤทธิอัคเนย์
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา
 ธิ์การ : กล่าวว่า ตามที่ท่านสมาชิก
 เสนอแปรญัตติมาทางรัฐบาลได้ตรวจ
 พิจารณาเรียบร้อยแล้ว เห็นว่าตาม
 พระราชบัญญัติเดิมนี้ให้อำนาจใน
 การทวงหนี้ จะออกกฎได้อยู่แล้ว
 เพราะฉะนั้นก็ไม่จำเป็นต้องเขียน
 เกลงไป ก็อย่างไรก็ดี รัฐบาลจะได้
 รมเข้าปรึกษาก่อนอื่นไป แล้วกลับไป
 เขียนในกฎกระทรวง การเขียนในกฎนี้
 เนื้อหาว่า ทั่วทุกทางเทคนิค จำเป็น
 จะต้องให้เรียบร้อยก่อน ข้าพเจ้า
 เห็นว่าถ้าสมาชิกผู้เสนอว่าเราควร
 จะแก้ไข เพราะว่ามีกระทรวงความ
 รับผิดชอบที่จะต้องระวังว่า ถ้าเมื่อ
 มีความผิดจริง และในเรื่องเขตแห่ง
 การลงโทษ ข้าพเจ้าเห็นด้วยและจะ
 ต้องทำกฎกระทรวง เพราะฉะนั้น
 จะแก้ไขสมาชิกผู้ชำนาญในทางเทคนิค
 ไปปรึกษาหารือกัน แล้วเขียนกลงไป
 ในหลักการหวังว่าที่เสนอมานี้คงจะ
 กตกลงกันได้

นายมิ่ง เลาหะเรณู ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ :
 กล่าวว่า เมื่อรัฐบาลรับรองว่าจะปฏิบัติ
 ให้เป็นที่เรียบร้อยแล้วข้าพเจ้าก็ยอม

ประธานสภาฯ : กล่าวว่า
 ในเรื่องนี้รัฐบาลรับรองว่าจะไปแก้ไข
 ในกฎกระทรวง เพราะให้อำนาจแก่
 รัฐมนตรีที่จะออกกฎได้อยู่แล้ว ไม่จำ
 เป็นจะต้องเติมเป็นวรรคที่ ๒ ลงไป
 มาตรา ๓ นั้นเมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน
 ข้าพเจ้าคิดว่าที่ประชุมเห็นสมควรให้รัฐบาล
 รีบไปเขียนกฎ ซึ่งจะเชิญผู้ชำนาญ
 เข้าไปร่วมการพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์
 ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี : กล่าวว่า
 ในมาตรา ๓ อันมาตรา ๕ นั้นข้าพเจ้า
 ขอแปรญัตติเรื่องกำหนดโทษ คือโทษ
 เดิมนี้ให้จำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับ
 ไม่เกินหนึ่งพันบาท ข้าพเจ้าขอแปรญัตติ
 ให้เป็นให้จำคุกไม่เกิน ๖ เดือนหรือ
 ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ในการที่ขอ
 แปรญัตติเช่นนี้ก็เพราะว่าร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติใหม่
 ที่จะใช้บังคับบุคคลทั่ว ๆ ไปซึ่งยังไม่

รู้สึกว่าการผิดเป็นอย่างไร ประการหนึ่ง
 อีกประการหนึ่งวาง พระราชบัญญัติ
 จะประกาศในราชกิจจานุเบกษาซึ่งอาจจะ
 ได้ประกาศในเร็ว ๆ วันนั้นก็ไว้ราษฎร
 ผู้ไม่รู้ไม่ช้ออะไร จะพากันไปสู่กระทรวง
 เสียหมด ค้วยเหตุฉะนั้นแหละ
 ข้าพเจ้าเห็นว่าถ้าเราบัญญัติโทษเพียง
 จากไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน
 ห้าร้อยบาทแล้วจะดีกว่าการลงโทษ
 รุนแรงเช่นนั้น เพราะคนทุกคนไม่
 อยากรจะทำผิด แต่หากบังคับไป
 ทำผิดเข้าเอง

ขุนเสนาบดี นายสนท เจริญวิ
 วัฒนา

ขุนเสนาบดี ผู้แทนราษฎร
 จังหวัดร้อยเอ็ด : กล่าวหา ข้าพเจ้า
 เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติเพราะว่าพระราช
 บัญญัติที่เราปรับปรุงขึ้นใหม่ ซึ่งแต่
 เดิมท่านสมาชิกผู้แทนราษฎร จังหวัด
 อุบลฯ ก็ได้กล่าวไว้อย่างชัดแจ้งแล้วว่า
 กรรมการศาลฎีกาได้เคยวินิจฉัยกร รรม
 สิทธิ เรื่องปลา แปลว่าปลาอยู่ในเขต
 โป๊ะมันสามารถจะออกไปจาก โป๊ะได้
 ใครจับก็ไม่ผิดทางอาญา ความจริงเป็น
 อยู่เช่นนั้น และอาจจะทำให้ได้รับความ
 ผิดมากก็เนื่องจากได้ ถือว่ามีอยู่ในเขต

โป๊ะยัง ไม่เข้าใน โป๊ะ จะถือว่าผิด
 ไม่ได้ เขาก็จะไปตามเคยแต่ถ้าหาก
 นออกไปแล้ว เขาก็ต้องไปเสียออก
 ไม่เกิน ๑ ปีปรับ ไม่เกิน ๑๐ บาทหรือ
 หักปรับทั้งจำก็ได้ แม้กว่าจะลงโทษ
 ของเราจะ ได้บัญญัติไว้ว่า ถ้าหาก
 ก็ตาม บุคคลจะแก้คดีว่าผิดกฎหมาย
 นั้นไม่ได้ แต่อย่างไรก็ตาม กฎหมาย
 บุคคลรัฐกฎหมายทุกคนเป็นไปไม่ได้
 แต่ถ้ากฎหมายบัญญัติไว้ว่า เป็น
 การที่ไม่ให้เป็นข้อแก้ตัวที่ควรตั้ง
 กันไม่มีที่สิ้นสุดและในการที่ปรับปรุง
 เช่นนี้แล้ว ก็เปลี่ยนหรือแก้ไข
 ข้าพเจ้าเห็นว่าบุคคลรัฐกฎหมายที่
 ทั้งหมดนั้นเป็นของยาก แต่เมื่อ
 เปลี่ยนแปลงไปเช่นนั้น เรา
 ทราบว่าคุณก็บังคับแต่เมื่อ
 ชายทะเลจนบัดนี้ เราคิดว่า
 ประเพณีของเขาก็ได้ เปลี่ยน
 ประเพณีเช่นนี้แล้ว จะ
 เกิน ไปนั้น ข้าพเจ้าไม่
 ข้าพเจ้าจึงขอให้เป็นที่
 หลวงศรีประกาศ ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กล่าวหา
 ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยกับ

เทพธิดา นึกพอพึ่งเข้าใจกันได้แล้ว
เพราะฉะนั้นขอเสนอให้ลงมติ

ที่ โขง ทองลงยา พระพิณัง
ธนากร วัชรอง

ประธานสภา ฯ: กล่าววา
ผู้มีสิทธิลงมติว่าจะควรแก้บทลงโทษ
ที่ปรากฏในบทหนึ่งบีให้แก้เป็นบทเดือน
แต่ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท เป็นไม่
เกินห้าร้อยบาท ข้าพเจ้าจะขอให้
ประธานฯ ร้องผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไข
กฎหมาย ประจักษ์ ก็อาจถูกไม่เกิน
หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท
ขอได้ ร้องยกมือขึ้น

มีผู้ยกมือ ๓๑ ท่าน

ประธานสภา ฯ: กล่าววา
ผู้ที่ไม่ยกมือ ขอได้ไปร้องยกมือขึ้น

มีผู้ยกมือ ๒๑ ท่าน

ประธานสภา ฯ: กล่าววา
เป็นอันได้ลงให้แก้ตามผู้ประจักษ์

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :

กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอประจักษ์ดังนี้คือว่า
สภาผู้แทนราษฎรไทย ปรับไม่เกิน
๕๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน
หรือปรับไม่เกิน

พ.อ. พระยาอุทตฺตโยชัย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา
ธิการ : กล่าววา รัฐบาลไม่ขัดข้อง

ประธานสภา ฯ: กล่าววา
รัฐบาลไม่ขัดข้อง ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ข้าพเจ้าถือว่าประชุมอันมีมติ

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :

กล่าวว่า ข้าพเจ้าขอประจักษ์เพิ่ม
มาตรา ๔ ขึ้นว่า "ให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตราธิการมีหน้าที่รักษา
การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้"

พ.อ. พระยาอุทตฺตโยชัย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา
ธิการ : กล่าววา กฎหมายฉบับนี้ได้
ปรึกษาคณะกรรมการกฤษฎีกามาแล้ว
กรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าไม่จำเป็นให้
รักษาการ เพราะเหตุว่ากฎหมายเดิม
ก็มีอยู่แล้ว

นายทองอินทร์ ภูพิพัฒน์
ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี :

กล่าวว่า เมื่อพูดถึงคณะกรรมการ
กฤษฎีกาก็ต้องโต้เถียงกันอีก เป็น
อันมาก ทางคณะกรรมการกฤษฎีกาได้
เขย่งกฎหมายขึ้นตั้งคณะแก้ไขขึ้นมา
หลายฉบับแล้ว พระราชบัญญัตินี้ ๆ

ก็มีว่าให้รัฐมนตรีเจ้าหน้าที่มีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ
แต่ควรมานับต้นคณะกรรมการกฤษฎีกา
จะมีความเห็นกลับความเห็นของตนเอง
ทั้งที่ท่านรัฐมนตรีกลาวนั้นข้าพเจ้าก็
สงสัย ข้าพเจ้าขอเรียนแรงกล้านี้ คือ
บัญญัติได้เกิดขึ้นในชั้นกรรมาธิการ
เราได้ทุกคนตั้งจากกฎหมายจะมีผู้รักษา
การหรือไม่ เพราะเป็นกฎหมายที่แก้ไข
เพิ่มเติม พระสารสาสน์ประพันธ์ซึ่งมี
ความชำนาญในการนี้กว่าจะต้องมีผู้
รักษาการพระสารสาสน์ประพันธ์ก็เป็น
คณะกรรมการกฤษฎีกาอยู่ด้วย

พ.อ. พระยาพิชัยโกศล นาย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
ชลประทาน : กล่าววา เมื่อจะรักษาแบบ
เช่นนี้รัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง แต่คงเป็น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
ชลประทาน เพราะเหตุว่าฉบับเดิมมี
คลัง สรรพากรก็คลังเป็นสองคน
ประธานสภาฯ : กล่าววา เมื่อ
ไม่มีผู้ใดขัดข้อง ข้าพเจ้าถือว่าที่
ประมุขมนตรีได้เพิ่มขึ้นอีกหนึ่งมาตรา
เป็นมาตรา ๔ ว่า "ให้รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรและชลประทาน"

การกระทรวงการคลัง
การให้เป็นไปตามพระราช
ตามแบบที่เคยเขียนมา

ขุนวรสิทธิ์สุทรเดโช
ราษฎรจังหวัดหนองคาย
มาตรา ๓ นั้นข้าพเจ้าขอแปรญัตติ
คือเติมความลงไปอีกตอนหนึ่ง
พนักงาน ความที่เติมนั้นว่า
สัปดาห์นั้นไป เมื่อเติมความ
กองอำนาจ ได้ความว่าครั้งนี้
สัปดาห์ในกรณีของมีฉบับที่
ของบุคคล ซึ่งได้รับอนุญาต
พนักงาน และได้สัปดาห์
ผิดต้องระวางโทษจาก
นี้ กวียเหตุโทษจำคุก
เช่นนี้ก็เพราะเหตุว่าครั้ง
ข้าพเจ้าไม่ชอบกฎหมายนี้เลย
ข้าพเจ้าได้ยึดมือที่จะคัดค้าน
อยู่นานแล้ว ไม่เป็นผลสำเร็จ
ชอบหลักการของกฎหมาย
เห็นว่าการกระทำเช่นนี้เป็นการผิด
อยู่แล้ว ก็มีโทษอยู่แล้วใน
ไม่สมควรที่จะมานับญัตติเป็น
ทางอาญา เพราะเหตุว่าที่
ความผิดทางอาญานั้น ข้อ
เฉพาะแต่ที่ความผิดนั้นเป็น

หวนคืนกลับมาที่ประชาชนทั่วไป จึง
ควรสงวนไว้ โดยเหตุนี้แหละจึงได้
แปรรูปกิจการหอการค้าหอการค้า
การที่ชาวเขาได้แปรรูปคดีเช่นนี้ จะพึง
เห็นได้ว่าในการที่เขาเข้าไป เพียงแต่
เขาไปต้องให้เกิดความในทันทียังถือว่า
ไม่เป็นการผิด ชาวเขาดีกว่าที่ประชุม
คงจะเห็นชอบด้วย และทางวาทจะมี
ทานค้ำหนึ่งไว้รับรองค่าแปรรูปคดีของ
ชาวเขา

ผู้ยกข้ออื่นที่ ฎีกาพัฒนา ค.ย. เกือบ
ของสิ่งยา ๖ บรรทัด

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า เมื่อ
มีผู้มาทวงหนี้ อย่างนี้ ชาวเขาจักจะ
ขอไปทวงหนี้ วิจัย ผู้ใดเห็นควร
จะแก้ไข มาตรา ๓ ทามที่ผู้เสนอ
เสนอมาว่า: "และ ได้สั่งว่า "ไป"
ขอไปโดยยอมชดเชย

มีมาตราที่ ๘ ทาน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ผู้ใด
ไม่เห็นควร ขอไปโดยยอมชดเชย

มีมาตราที่ ๙๐ ทาน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า เป็น
อันว่าในนี้ ทมควาระที่ ๒ แล้ว
ขอไปพิจารณาว่าวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่า

พระราชบัญญัติที่แก้ไขนี้ ควร ออกใช้
เป็นกฎหมายได้ ขอไปโดยยอมชดเชย
มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า เป็น
อันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ออกใช้เป็น
กฎหมายได้ วาระต่อไปร่างพระราช
บัญญัติโอนเงิน ในงบประมาณประจำปี
พุทธศักราช ๒๔๗๕ (ฉบับที่ ๒) ใน
เรื่องนี้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
เสร็จแล้ว เสนอว่า ไม่มีผู้แปรรูปคดี
และไม่มีการแก้ไข เพราะฉะนั้นตามข้อ
บังคับก็ไม่มีกรณีใดในเรื่องนี้ ทม
วาระที่ ๒ แล้ว ก็ไปเข้าพิจารณาขอให้
ทานพิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่า
พระราชบัญญัตินี้ควร จะออกใช้เป็น
กฎหมายบังคับได้ ขอไปโดยยอมชดเชย

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า เป็น
อันว่าพระราชบัญญัตินี้ ออกใช้บังคับ
เป็นกฎหมายได้ วาระต่อไปพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืน อสังหา
กรรมเพื่อตั้งร่างการชลประทานแคว
สุพรรณบุรี (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช
๒๔๗๕ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณา
เสร็จแล้ว ไม่มีการแก้ไขและแปรรูปคดี

ทรมข้อบังคับ ไม่มี การอภิปราย - หมก
วาระที่ ๒ แล้ว คือไปเข้าพเจ้าจะ
ขอให้ทำนพิจารณาในวาระ ที่ ๓ ผู้ใด
เห็นว่าพระราชบัญญัตินี้ควร จะออก ได้
บังคับเป็น กฎหมาย ได้ ขอให้ไปรท
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกร่วมมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า เป็น
อันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ออกใช้
บังคับเป็นกฎหมายได้วาระต่อไปขอให้
พิจารณาร่างพระราช บัญญัติอาวชน
เครื่องกระสุนปืนว่ากระเบิดและดอกไม้
เพลิง (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๔
ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว
ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติแต่ว่าขอ
ถอนแล้ว หมกวาระที่ ๒ คือไปเข้าพเจ้า
ขอให้พิจารณา วาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่า
พระราชบัญญัตินี้ควร จะออก ใช้เป็น
กฎหมายได้ ขอให้ไปรทยกมือขึ้น

มีสมาชิกร่วมมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า เป็น
อันว่าพระราชบัญญัตินี้ ออกใช้บังคับ
เป็นกฎหมายได้ วาระต่อไปร่างพระ
ราชบัญญัติ การตรวจสอบบัญชีสำ-

มะ ในคราวและการจดทะเบียน (ฉบับที่ ๒)
กนตาย คนย้ายตำบล (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๔๗๔ พระราชบัญญัติ
มีผู้แปรญัตติขอให้เลขราชการกำหนด
เลขราชการสภาฯ อันว่า ร่าง
พระราชบัญญัติการตรวจสอบบัญชีสำ
กรวดและการจดทะเบียนคนตาย คนย้าย
คนย้ายตำบล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช
๒๔๗๔ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓
มาตรา ๔

เลขราชการสภาฯ อันว่า ร่าง
พระราชบัญญัติการตรวจสอบบัญชีสำ
กรวดและการจดทะเบียนคนตาย คนย้าย
คนย้ายตำบล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช
๒๔๗๔ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓
มาตรา ๔

นายทองอยู่ หุตตะพันธ์ ผู้แทน
ราษฎร จังหวัดธนบุรี: กล่าวว่า ใน
มาตรา ๓ นั้นข้าพเจ้าได้แปรญัตติไว้ก่อน
สำหรับคำขอร้องนิยามนี้ ตามร่างเดิม
กำหนดไว้ฉบับละ ๑ บาท แต่ขอพเจ้า
ได้แปรญัตติไว้ว่าฉบับละ ๑ บาท ๑ บาท
ทั้งนี้เพื่อจะให้ทรงกันคนกับ ขรรษา
ในที่ว่ากำหนดเอา ในบางเรื่องขอพเจ้า
เห็นว่าไม่ควรจะบัญญัติ ๑ บาท
เช่นการจดทะเบียน คนตาย คนย้าย
เช่นนี้เป็นต้น ไม่เป็นเรื่องสำคัญ
อะไรเลย เพราะฉะนั้นก็ควรให้ร่างก
สำเนาได้ ด้วยเหตุนี้และขอพเจ้า
จึงเดิมคำว่า "ไม่เกิน" ลงไป เพราะ

อ้างจะมีกษัตริย์หลาย ๆ เรื่องที่อาจจะมี
ไม่ถึง ๕ ปีก็ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึง
เปรียบอภินิหารนั้น

ที่ ปู่ยกย่อง ทองลงยา กรรมมา
อภินิหาร: กล่าวว่ ตามที่คณะกรรมมา
อภินิหารได้เล่าให้พระเจ้าเหว่า อัครราช
ธรรมนิพนธ์นี้ ได้ตกลงจากเดิมมากแล้ว
แต่ที่ข้าพเจ้ากล่าวนี้ จะตกลงอีกก็แล้ว
แต่ที่ขอมือของสภาฯ

ปู่ท่านสภาฯ: กล่าวว่ เมื่อ
ไม่มีคดีเพื่ออภินิหารเจ้าขอให้ที่ประชุม
ในวันจันทร์ นี้ได้เห็นว่ควรจะเป็นไปคาม
จริงหรือไม่ ขอไปปรึกษากัน

ส. ข. ขอมือมีส่วนมาก

ปู่ท่านสภาฯ: กล่าวว่ เป็น
อันว่าคดีนี้ หมัดวาระที่ ๒ แล้ว
คือไปที่ วาระที่ ๓ นี้ได้เห็นว่
พระเจ้า บัญชีกันควรจะข้อให้ใช้เป็น
กฎหมายข้อนี้ก็ได้ ขอไปปรึกษากัน
มีสมาชิกร่วมมือพร้อมพรียงกัน

ปู่ท่านสภาฯ: กล่าวว่ เป็น
อันว่าที่ออกใบรับฉบับนี้ กฎหมายได้
ว่า ข้อนี้ขอพิจารณาทางพระราช
บัญญัติกับที่อัครราชธรรมนิพนธ์อัน

พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งคณะกรรมมา
อภินิหารพิจารณาเสร็จแล้ว ขอให้เลขา
อภินิหาร อาน

เลขาอภินิหารสภาฯ อานว่า พระ
ราชบัญญัติที่ตราค่าธรรมเนียม อันเกอ
พุทธศักราช ๒๔๗๕ มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา
๕ บัญชี

น.ค. ทดงธำรงนาวาสวัสดิ
ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
มหาดไทย: กล่าวว่ ตามร่างที่กรรมมา
อภินิหารได้เสนอเข้ามาในสภาฯ นี้ได้มี
ปัญหาในเรื่องที่ว่า ได้กระทำกรโดย
ถูกต้องกับหลักการที่สภาฯ นี้ได้รับไป
หรือไม่ กล่าวคือว่าตามหลักการของ
รัฐบาลในเรื่องค่าธรรมเนียมนี้ว่าเพื่อลด
อัครราชธรรมนิพนธ์ในที่ว่าการอันเกอบาง
ประเภทให้น้อยลง และในเหตุผลก็มีว่
ค่าธรรมเนียมบางประเภทนั้นสมควรที่
จะแก้ไขปรับปรุงเพื่อเป็นการช่วยเหลือ
การค้าและการอาชีพของพลเมืองให้คิ
ขึ้นกว่าเดิมโดยเหตุที่แต่เดิมการเก็บนั้นเป็น
ประกาศ เพราะฉะนั้นก็เพื่อที่จะไม่ให้
กระຈักกระຈาย จึงได้ยกว่เป็นพระ
ราชบัญญัติ ครั้นมาใหม่ให้เป็นฉบับเดียว
เพื่อสะดวกในการค้น หาและในการ

ศึกษาตามในบัญชีข้างท้ายนี้ย่อมปรากฏ
 เป็นสองรายการ รายการหนึ่งคงค่า
 ชรรวมเดิมไว้ ตามเดิมกับบางรายการ
 ปรับปรุงค่าชรรวมเดิมไป เฉพาะในข้อ
 ที่กระทรวงการได้แก้ไขมา ในข้อ ๑
 สัญญาที่มิทูนทรัพย์กัตและ ในอันดับ ๓
 ค่าชรรวมเดิมสลักหลังเปลี่ยน แก้ ข้อ
 ความในสัญญา คือในข้อ ก. ไม่เพิ่มทุน
 ทรัพย์กัต รายการเหล่านั้นเป็นอัตรา
 ค่าชรรวมเดิมไม่ได้แก้ไขปรับปรุง
 ประการใด เพราะฉะนั้นในการที่ได้ไป
 แก้ไขปรับปรุงเช่นนั้น ไม่ใช่ในประเภท
 ซึ่งรัฐบาลได้เสนอให้ลด คือเป็นการซึ่ง
 กระทำไปไม่ถูกต้องด้วยหลักการ และ
 นอกจากนี้ รัฐบาล ขอแสดง คือ ไปว่า
 รัฐบาลได้พิจารณาเรื่องนี้ และเห็น
 ว่าเป็นหลักการผูกมัดแก่ราษฎรจึง ได้มี
 การลดหย่อนผ่อนผัน และการจะเป็น
 อย่างไรนั้นจะต้องเทียบเคียงพิจารณา
 กับสถิติต่างๆ ด้วย ตามอัตราค่าชรรวม
 เดิมที่คณะกรรมการได้ไปแก้ไข
 ปรับปรุงมานี้เมื่อ ไปเปรียบเทียบกับค่า
 ชรรวมเดิมของกระทรวงเกษตรการค้า

แล้วจะเห็นได้ว่า แม้แต่ในร่องรอยรัฐบาล
 ได้เสนอมานั้น ก็ถูกกว่าอัตราชรรวม
 เดิมของเกษตร คือในรูปที่ได้แสดง
 กันแต่เมื่อกรมการค้าได้ไปแก้ไขแล้ว
 อัตราค่าชรรวมเดิมได้มีการเปลี่ยนแปลง
 มาก ในเบื้องต้นรัฐบาลขอเสนออยู่ใน
 ร่างเดิม รัฐบาลไม่ได้เห็นว่าเป็นสิ่ง
 เช่นนี้แต่กรมการค้าก็ไปแก้ไขหลักการ
 จะเป็นการถูกต้องกับหลักการหรือไม่
 ขุนวรมันรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 ราษฎรจังหวัดหนองคาย ได้กล่าว
 ที่รัฐบาลได้ ทักท้วงว่ากรรมการได้
 แก้ไขเช่นนั้นจะเป็นการถูกต้อง และจะ
 ขัดกับหลักการหรือไม่ เมื่อประธาน
 ชี้แจงว่าในหลักการของรัฐบาลตนเอง
 ได้กล่าวว่าให้ลดต้น้อยลง/ เพราะฉะนั้น
 เมื่อไม่แก้ไขก็ดีกว่าอันน้อยลง/ แต่
 ข้าพเจ้าก็คิดว่ากรมการค้าย่อมจะไว้
 ฤทัยพิจารณาคงมาให้เป็นการสมควรแก่
 ความเป็นอยู่ของราษฎรผู้รับภาระ
 พินัยกรรมด้วยเหตุนี้ จึงได้คงแต่
 กรมการค้าก็ยังแน่ใจอยู่ตามที่กล่าว
 เช่นนี้ ไม่เป็นการผิดหลักการ และ
 เหตุใดในอันดับ ๑ จึงได้คงไว้เช่นนี้

ก็เพราะเห็นว่าเท่าที่กรรมวิธีการ ได้
พิจารณาเห็นวาระกับที่ใต้วง วัจน
เป็นกรรมวิเศษสามและเป็นหนทางที่
ระหัดให้พ้นทุกข์น้อย และอยู่ใน
ฐานะที่ไม่เป็นกัมมมีอันจะคืนเข้ามาทำ
นกรรมวิเศษทางอารมณ์ไม่ได้และอีก
ประการหนึ่งในการที่ควร จะคิดอรรถ
กกรรมวิเศษเท่าไรนั้นกรรมวิธีการ ได้
พิจารณาหลักการสองหลัก ก็คือใน
หลักหนึ่งกล่าวการรวมเนียมซึ่งได้มาพอ
แก่การใช้ของรัฐบาลหรือไม่ เพราะ
เหตุว่าอรรถการรวมเนียมที่เราเรียกกัน
เราถือว่า การต้องการเงินมาเพื่อเป็นการ
รอกใช้การช่วยเหลือกัน ทั้งได้มุ่งหมาย
เป็นการปฏิบัติอาชีพการแต่อย่างไร ไม่
ได้เกี่ยวข้องกันในเรื่องการรวมเนียมนั้น
อยู่ที่เป็นการช่วยเหลือทางอื่นอยู่บ้าง
เพราะเหตุฉะนั้นกรรมวิธีการจึงได้นึกถึง
หลักเกณฑ์ที่มีความยุติธรรม คือว่าใน
การที่จะเก็บภาษีอากรเท่านั้นจะต้อง
อาศัยหลักยุติธรรม ตามลำดับเต็มที่
รัฐบาล ได้เสนอมาเห็น ได้ว่าเป็น
ระดับที่เท่าเทียมกันให้แก่ผู้เสีย
เพราะฉะนั้นกรรมวิธีการ จึง ได้แก้ไข

เสียใหม่ว่า ถ้าหากว่าสัญญาที่มีทุนทรัพย์
ร้อย บาท หรือ ถ้ากว่า ร้อย บาทแล้วคิด
เพียงหนึ่งบาท ก็คว่าในการที่เราต้อง
เสียค่ากระดาษ ไปและเสียเครื่องเขียน
เครื่องใช้และค่าแรงงานนั้น ได้เงินมา
นับบตะหนึ่งบาทก็เป็นการคุ้มค่าใช้จ่าย
พอดีแล้ว อีกประการหนึ่งในระดับ
ข้อไปว่า ร้อยหลังหรือเศษของร้อยๆ
ละต่อ ๒๐ สตางค์นั้น เพราะถือว่า
ให้ความยุติธรรมเสมอกันก็ว่า ถ้าใคร
มาเสียจำนวนเงินมากก็เสียมากขึ้นจำนวน
น้อยก็เสียน้อยลงเป็นอัตราลำดับขั้นบาท
ต่อ ๒ สตางค์ ทั่วถึงกันหมดการกระทำ
เช่นนั้นได้ให้ความยุติธรรมทั้งคนจนและ
คนมี กรรมวิธีการเห็นว่ากระทำเช่นนั้น
เป็นการสมควรมาก ทั้งนี้อันกับอื่นๆ
ที่ได้พิจารณาตลอดไปนั้นก็โดยทำนอง
เดียวกัน ก็ว่ากรรมวิธีการได้มีความ
มุ่งหมายแต่เพียงว่าเราจะเปิดโอกาสให้
ราษฎรเข้ามาทำนุกรรมให้ได้มากที่สุด
ที่จะมากที่สุด เพราะว่าเท่าที่เป็นอยู่ใน
ขณะนี้ทุกอย่าง ในทางภาคอีสานเป็นต้น
อรรถการรวมเนียม ถึงแม้ว่ารัฐบาล
จะได้ตกลงเช่นนั้น ก็ดี ก็ยังเห็นว่า

ไม่สามารถจะเข้ามาทำนิติกรรมใดก็เมื่อมีความประสงค์จะให้เข้ามาทำนิติกรรมเพื่อเป็นหลักฐาน เพราะเหตุฉะนั้น กรมการจึงได้ตกลงเป็นลำดับดังนี้

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิการ.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: กล่าวว่ามีรัฐบาลขอเสนอให้พิจารณาในเบื้องต้นว่า ทิศกรมการใดที่ไปนั้นเป็นการถูกต้องด้วยหลักการหรือไม่ หลักการนี้ กรมการได้อ่านด้วยคำบางคำแต่ไม่อ่านให้หมด หลักการมีว่าเสียลดอัตราค่าธรรมเนียมในหัวการค้าบางประเภทให้เล็กน้อยและเหตุผลก็ให้กล่าวว่า ประเภทที่ไม่ลดให้เล็กน้อยนั้นได้ประมวลเข้าไว้ด้วย เพื่อให้สะดวกในการพิจารณาเท่านั้น เพราะฉะนั้น กรมการไปแก้ไขอัตราที่รัฐบาลไม่ได้เสนอให้ลดลงนั้น จึงไม่ถูกต้องด้วยหลักการ

นายมงคลรัตน์จิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา: กล่าวว่า มีปัญหาในเรื่องหลักการนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ผิดหลักการ ตามที่

ท่านรัฐมนตรี ได้อ่านหลักการที่ รัฐบาลขอลดค่าธรรมเนียมให้เล็กน้อย และประเภทที่เขียนมาที่นี้แล้ว กรมการเอาเรื่องนอกจากนั้นมาลดอัตราค่าธรรมเนียม เพราะฉะนั้นไม่มีความผิดที่ปัญหาทั้งสองว่าควรที่จะให้ที่นี้ ข้าพเจ้าขอสนับสนุนของกรมการและขอรับทราบที่นี้ ข้าพเจ้าขอสนับสนุนที่นี้ รัฐบาลในระบอบนี้ นั้น รัฐบาลส่งเสริมความสมบูรณ์ผลผลิตทางการค้า ไม่ใช่รัฐบาลซึ่งจะคอยอุดหนุนคือเป็นรัฐบาลที่คอยส่งเสริมผลผลิตที่เราทำส่งผูกพัน รัฐบาลที่อุดหนุนจะให้เงินช่วยเหลือส่งเสริมการค้าแล้ว นายก็ต้องมาทำประโยชน์ต่อส่วนรวมเมื่อพอสมควรแล้ว นายจะไม่ทำก็ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อเราเรี่ยไรกันโดยปริยายแล้วในการที่จะอุดหนุนโดยเก็บเงินเช่นนั้น คงจะไม่เสียใจ ไม่มีใครเขาระงับ

เขาไม่ได้อะไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
- ที่กรรมวิธีการทำมาชอบแล้ว เป็น
เรื่องส่งเสริมให้คนที่ทำดีขึ้นมาเอา
หลักฐานที่ถูกต้อง รัฐบาลไม่มีทางขาด
ทุนรอนอะไรทำไม่ได้ รัฐบาลคงไม่ได้
กักเงินนั้น เพราะไม่ใช่ทางหากำไร
ของรัฐบาล เป็นทางช่วยเหลือส่งเสริม
ความสมบูรณ์พลสุขแก่ราษฎรเท่านั้น
ข้าพเจ้าขอสนับสนุนกรรมวิธีการ

นี้มาโดย ชัยกาล ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดนครราชสีมา: กล่าวว่า
ประเด็นที่ข้าพเจ้าสงสัยต่อไปนี้มีอยู่ว่า
การที่กรรมวิธีการรอนเงินบางแห่งนั้น
จะถูกหลักการหรือไม่ หรือจะผิดหลัก
การควนที่ข้าพเจ้าพิจารณาถึงต่อไปว่า
ควรแก่หรือไม่ นั้น สมาชิกยังมี
สิทธิที่จะทำได้ เพราะฉะนั้น ข้าพ
เจ้าจึงขอร้องวอนให้เราพิจารณา
ปัญหาที่ถูกต้อง เพราะเป็นหลักที่
เราจะต้องใช้ในเวลาต่อไปข้างหน้า
ถ้าเราไม่ทำเขาไปจะทำให้กิจการ
และหน้าที่คนอื่นเขาใจในเราไม่ได้
เพราะเขาเห็นว่าหลักการแล้ว ตามที่

รัฐมนตรีมหาดไทยแถลงว่าหลักการมี
ว่าให้ลดค่าธรรมเนียมนง บัญหาใน
ตัวเลขซึ่งรัฐบาลไม่ได้ลดลง แต่ถือ
ตามอัตราเดิมนั้น กรรมวิธีการจะลด
ได้หรือไม่ ปัญหาชนิดนี้ไม่ใช่ปัญหา
ว่าให้ลดค่าธรรมเนียนหรือแก้ไขอัตรา
ลงทำเปอร์เซ็นต์ ถ้าเขียนมาเช่นนั้น
สมาชิกไม่มีทางจะลงตัวอย่างใดได้เลย แต่
เฉพาะค่าธรรมเนียนซึ่งวางหลักการไว้
กว้าง ๆ ว่าให้ลดลงเท่านั้น ข้าพเจ้าเห็น
ว่าไม่มีอะไรที่จะขัดข้อง ถ้าหากว่าจะ
ไม่ให้อำนาจกรรมการแก้ไขลดลงได้
แล้ว คุณเหมือนจะไม่มีประโยชน์เสียที่
จะให้กรรมการพิจารณา ซึ่งโหวต
ถึงกันเกือบจะตาย ถ้าพูดถึงปัญหา
ตัวหนึ่งคือแต่คุณเหมือนกรรมวิธีการ
ชอบที่จะทำได้ แต่ปัญหาครั้งที่สองที่ว่า
ควรหรือไม่ เอาไว้พิจารณาอีก
ครั้งหนึ่ง

ด. ยูเกียง ทองลงยา กรรมมา
ธิการ: กล่าวว่า กรรมวิธีการขอเรียน
ชี้แจงเพิ่มเติมในเรื่องที่ว่าผิดหลักการ
หรือไม่ผู้ตั้งนี้ ในหลักการของรัฐบาล

ที่ว่าเพื่อลดอัตราค่าธรรมเนียบวง
 ประเภท ค่าว่าบางประเภทนั้น คณะ
 กรรมการได้คิดว่าประเภทอะไรบ้าง
 ประเภทหนึ่งทำบริบทที่สัญญา ประเภท
 สองจดทะเบียนบริษัททรัพย์สิน
 กรรมนี้เรียกว่าประเภท แต่ละประเภทนั้น
 รัฐบาลเสนอลดอัตราค่า การที่รัฐบาล
 เสนอลดอัตราแต่ละประเภทนั้นจะต่าง
 กันกับรายการที่กรรมการได้คิด
 คำนวณนั้นอย่างไร นี่เป็นวิธีการ การที่
 รัฐมนตรีมหาศไทยได้แจ้งว่าการที่
 กรรมการคำนวณคิดหลักการนี้
 ข้าพเจ้าขอแย้งว่าไม่มีหลักการอย่างไร
 เลยแต่ในวิธีคำนวณอัตราที่เก็บต่างกัน
 เท่านั้น รัฐบาลเสนอมาในประเทศไทย
 กรรมการก็พิจารณาในอัตราประเภท
 นั้น แต่วิธีการคำนวณของกรรมการ
 ซึ่งเสนอมาที่นี้ต่างกับของรัฐบาลซึ่ง
 เสนอไว้ เพราะฉะนั้นที่จะเรียกว่า
 ผิดหลักการนั้นหาผิดไม่

นายทองอยู่ พนมพัฒน ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดชลบุรี กล่าวไว้ในเรื่อง
 บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม ข้าพเจ้าได้

ตรวจคุมหมดแล้ว เห็นว่ารายการ
 ราชการได้ทำไปเช่นนั้นเป็นการสมควร
 และไม่เป็นการผิดหลักการอะไร
 เลย อันที่จริงน่าจะขอให้เห็น
 ราษฎร และเราก็ได้พูดกับ
 แล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้

ก. เทียม ศรีพิสิฐ หรือว่า
 รับรอง

ประธานสภาฯ กล่าวด้วย
 มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ข้าพเจ้า
 ที่ประชุมวินิจฉัยผู้ใดที่
 ราชการแก้ไขเป็นการผิดหลักการ
 ไปรทกม็อน

มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน
 ประธานสภาฯ กล่าวด้วย
 เห็นว่าไม่มีหลักการ
 ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๐ คน
 ประธานสภาฯ กล่าวด้วย
 อันว่าในเรื่องนี้ไม่เป็น
 พิจารณาต่อไป

น.ต. หลวงธำ
 ร.น. รัฐมนตรีว่าการ
 มหาศไทย: กล่าวว่ามี

๔ บาท และอีกหลายร้อยเป็นร้อยต
 ๒๕ สทวงก็ ถ้าในอู่ที่ราถึงหมื่นบาท
 เช่นนี้เราเองจะเห็นได้ว่าก็ค่าธรรมเนียม
 ในการทำบริคณห์นั้นสูงมาก สมมติว่า
 ที่ ซากา หุน ทพหย์ หมื่น สี่ร้อย บาท
 เราจะต้องเสียค่าธรรมเนียม ถึง
 ๒๕ บาท ก็นับว่าเป็นการแพง
 เกินสม คควร แต่ถ้าสัญญาที่เรา
 จะมาทำเป็นบริคณห์สัญญานั้น ไม่มี
 หุนทพหย์ เราถือว่าเพียง ๑ บาท ใน
 กณห์เช่นนี้ผู้คดงผลของงานที่เจ้าหน้าที่
 ทางอู่ปกครองกระทำไปก็ถูก ใดในอันคบ
 เท่ากัน ส่วนปัญหาที่เราจะจกทะเบียน
 บูริมสิทธิทพหย์สิทธิและนิติกรรมนั้นก็มี
 ผิดเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นการที่เรา
 จะเรียกสูงกว่านั้นย่อมเพิ่มภาระแก่
 ราษฎรโดยไม่จำเป็น ส่วนปัญหาที่ว่า
 ฐานะของราษฎรปัจจุบันนี้เป็นอย่างไร
 นั้น ใดโศครวญกันอยู่แล้ว การที่
 กรรมราชการลดค่าธรรมเนียมลงมานั้น
 ย่อมแสดงถึงน้ำใจอันบริสุทธิ์นำสรว-
 เสวีฤคณห์กรรมราชการนี้ที่ได้เพ่งเล็ง
 ถึงการเป็นอยู่ของราษฎร ในฐานะ

ปัจจุบัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่จะ
 ให้สภาฯ นี้ได้โปรดวินิจฉัยปัญหาของ
 และโปรดพิจารณาของที่กล่าว
 สุขสมบูรณ์ของราษฎรและโปรดพิจารณา
 ของเรากด้วย

น.ศ. หลวงชำระนาวาภิบาล
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 กล่าวว่า สำหรับความมีหมิ่นมาช้านาน
 รัฐบาลเชื่อว่าทางฝ่ายรัฐบาลและสภา
 ได้มีความเห็นตรงกันแล้วว่า เพราะราช
 บัญญัตินี้ได้เสนอมามากว่า มีทั้งที่เห็นว่า
 ลักษณะการในปัจจุบันนี้ควรระมัดระวัง
 หรือแบ่งเบาภาระที่ราษฎรต้องปฏิบัติ
 แต่ในการที่จะผ่อนผันให้
 รัฐบาลจำเป็นต้องพิจารณาว่าควรที่จะ
 เป็นการถือกร่อนโดยที่ราษฎร
 สติและหลักโทษต่างๆ
 ในร่างที่ใดเสนอมานี้ที่ราษฎร
 จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้คิดในปัญหา
 มาก เป็นอันว่าคงแต่โปรดเกล้าฯ
 เรวดทให้ ๑ บาท ที่แรกและที่
 มาเหลือ ๑ ในรายการที่
 บาท ๕ ๕๖ สทวงก็

คุกเข่ากราบและต่อไปก็ยังคงในราย-
 การที่... โดยลำดับ รัฐบาลได้
 พิจารณาเห็นว่า การรวมเนียมใน
 อนุบทที่... เป็นการแห่งสำหรับฐานะ
 ในปัจจุบัน เนียมควรจะได้รับลดหย่อน
 ลงมาและ โดยเฉพาะในเรื่องค่าธรรมเนียม
 เนียมบริเวณสถานรัฐบาลได้คงไว้
 ตามเดิมที่คงไว้ตามเดิมก็โดยพิจารณา
 เปรียบเทียบกับสัญญาที่ดินซึ่งทำทาง
 การที่วางขึ้นที่ ๖ รัฐบาลมีมติที่จะ
 เปรียบเทียบให้เห็นได้ว่าค่าธรรมเนียม
 เนียมที่วางไว้จะคงตามนี้ แล้วก็ก็ถึง
 เป็นที่ทราบกันในเรื่องที่ดินที่ทำทาง
 เกษตร... เป็นต้นว่า ทนทรพยซึ่งแต่
 ๓ ๖๕ บาท ในทางเกษตร เสียต่ำกว่า
 เกษตร... การเสียต่ำกว่านั้นก็คงเสีย
 การรวมเนียม ๔ บาท เพราะฉะนั้น
 ก็เป็นการสังเกตกันในเรื่องนี้เราจะเห็นว่า
 อีกเราจะคิดออกมาเป็นต้นว่า ๔ ร้อย
 ตามที่วางไว้เสียลงมา ๔ บาท ทาง
 เกษตร ๕ ๖๖ บาท ในอัตรา ๒ หมื่น
 ของไร่ ๒ บาท ทางเกษตร ๒.๕๐ คง
 นเป็นพัน... ไม่รู้ว่าเราจะเอาเท่าไร
 ก็เสียมา... อะไรก็คงไว้ก็คงไว้ ที่
 รัฐบาลก็... ไม่รู้ว่า เราไม่ต้องการ

เหลือแต่ความสมบูรณ์ของราษฎร
 เพราะเหตุที่เราเหลือวแดนนั้นเองจึงได้
 เสนอร่างพระราชบัญญัติขึ้นมา ซึ่งได้มี
 การเปลี่ยนแปลงแก้ไขเป็นอันมาก แต่
 ที่จะไปเรียกเก็บค่าธรรมเนียมให้พอกับ
 การใช้จ่ายที่เสียไปนั้น ท่านรัฐมนตรี
 คลังก็เคยชี้แจงแล้วว่า จะไปทำเช่นนั้น
 ไม่ได้ เพราะเราได้มากไปเป็นส่วน
 รวมเราจะไปคิดถึงรายละเอียดคือค่า
 เจ้าพนักงานสถานที่ราชการ และอื่น ๆ
 ก็จำเป็นจะต้องคิดซึ่งไม่มีทางที่จะคิดได้
 เพราะฉะนั้นในการที่จะเรียกเก็บเท่าไร
 นั้นก็พิจารณาถึงความเดือดร้อนว่าจะ
 มีหรือไม่เพียงใด การรวมเนียมที่เรียก
 เก็บในเรื่องสัญญานี้ถือว่าที่มีอยู่ก็เป็น
 การที่ต่ำกว่าสัญญาประเภทอื่นอยู่แล้ว
 จึงได้ยืนยันไว้ ส่วนที่กระทรวงการที่ ๓
 จนถึง ๙ นั้นรัฐบาลได้ลดหย่อนให้
 แล้วครึ่งหนึ่งเป็นส่วนมาก เพราะฉะนั้น
 การที่เราจะคิดว่าการรวมเนียมจะทำ
 เพียงเท่านี้หาได้ไม่ การรวมเนียม
 ย่อมเป็นรายได้ของรัฐบาลอย่างหนึ่ง
 การที่จะไปเปรียบเทียบกับค่าธรรมเนียมว่า
 ใช้จ่ายไปเท่าใดก็ไม่สามารถจะแยกแยะ
 ได้ เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์ที่เราจะ

พิจารณาทำให้พิจารณาว่าจะสมควรหรือไม่ ซึ่งในทางที่สมควรรัฐบาลก็ได้มอบไปให้อยู่แล้ว มีหลักอยู่ว่าอัตราที่เก็บอยู่เดิมนั้นเป็นการพอสมควรแล้วจึงขอยืนยันไว้ตามร่างเดิม

๓. เทียม ศรีพิริฐ ผู้แทน

ราษฎรจังหวัดนครปฐม: กล่าววาทะที่ท่านครปฐม ได้แก่ ไซมานัน ข้าพเจ้าเห็นว่าชอบแล้ว ข้าพเจ้าขอให้ความเข้าใจกับรัฐบาลในเรื่องการลดอีกหน้อยว่าการที่เราอยากจะให้ ได้มากตามภาษษการหาผลในเรื่องการค่าของโบราณค่า เมื่อเราอยากจะได้มากให้เอาแต่น้อย ชักก้อย่างให้เห็นได้ง่าย ๆ ว่าเช่นอย่างกรมรถไฟเป็นต้น ในครั้งก่อน ๆ นี้ไม่เคยลดค่ารถไฟขึ้นหนึ่ง ๆ เราจะเห็นว่ามิได้โดยสารถไปไหนมาไหนน้อยเต็มที ได้ผลน้อย เดียวนี้การลดให้แก่พระ ทหาร นักเรื่อน หรือลดค่าโดยสารถในการไปเที่ยวเช่นนี้ มีหนึ่งรถไฟได้ผลมากมายเกินค่าที่ได้ใช้ เพราะฉะนั้นการที่เราเห็นความนิยมของประชาชนให้มาทำสัญญาทำอา โภชน์นี้ ข้าพเจ้าคิดว่าจะทำให้เกิดความนิยมแก่

ประชาชนจะทำให้ประชาชนมีความนิยมทำสัญญาทำอา โภชน์นี้ เพราะเห็นว่ามีหลักฐานที่แน่นอนอย่างหนึ่งค่าธรรมเนียมที่เราได้ลดให้ทำให้ผลที่ได้ไม่น้อยกว่าที่เก่า ๆ นี้ ข้าพเจ้าขอวิงวอนให้รัฐบาล

ขุนอินทรภักดี กรมการ

กล่าวว่า เพื่อให้ประชาชนมีความนิยมในเรื่องนี้ให้ละเอียด การที่กรมการจะลดอัตราค่าธรรมเนียมอีกต่อไปก็ขอวิงวอนให้มองลงไปที่ความว่าคณะกรรมการได้กันใจแล้วว่าถ้าปรับลดค่าธรรมเนียม จะไม่เกิดผลดีด้วยเหตุที่ประการ ๑ โคมกฏหมายซึ่งถ้าหากการทำสัญญาทำอา โภชน์ ๔ ประการคือ ๑. การทำสัญญาทำอา โภชน์สำหรับรถไฟ ๒. การทำสัญญาทำอา โภชน์สำหรับรถราง ๓. การทำสัญญาทำอา โภชน์สำหรับรถจักรยาน ๔. การทำสัญญาทำอา โภชน์สำหรับรถจักรยานยนต์ นั้นเป็นการดีอยู่แล้วถ้าหากการทำสัญญาทำอา โภชน์นี้ทำให้ค่าของหน้าเจ้าพนักงานแล้ว ๑๐๐๐ นั้นก็เป็นไม่สมควรใช้ในครั้งต่อไปก็เมื่อกฎหมายบังคับว่าให้

จะดีกว่าไหมครับ ผมเห็นกับเขาในฐานะที่
 เราบังคับให้รุนแรงไปก็ไม่ใช่เป็นการ
 สัมภาษณ์อย่าง เป็นเพราะเหตุฉะนั้น
 คณะกรรมการจึงเห็นว่าเมื่อเราบังคับ
 ให้เขากระทำกรณการกฎหมายให้สมบูรณ์
 เช่นนั้นแล้ว เราจึงเห็นควรที่จะลด
 เพื่อให้ออกนอกกรรมได้มีแก่ราษฎรใน
 ประการที่... สำหรับการศึกษาและ
 เป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพราะเหตุว่าการ
 กู้ยืมเงิน... เราขอจะทราบถ้าหากไป
 ศึกษาก่อน... ได้เห็นว่าการกู้ยืมนั้น
 เขาได้... ที่ก่อนหน้าพนักงานเลย เขา
 ทำกันเอง... เพราะเหตุใด ทั้งนี้เพราะ
 อะไร... เขา... จะเสียค่าธรรมเนียม
 เพราะการ... อนุมัติทำกับเจ้าพนักงาน
 นั้น... นอกการทำสัญญาออกเช่น
 นั้นเป็น... อื่นๆก็จะต้องให้คนจน
 ไปกระทำ... เหตุใด ด้วยเหตุความ
 ที่ถูกหมาย... วิชาต่างๆ การ
 กู้ยืมเงิน... จะต้องเป็นฝ่ายที่เสียค่า
 ธรรมเนียม... เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วคนจน
 ก็... จึงต้องหลีกเลี่ยงเพื่อไม่
 อยากรจะเสียค่าธรรมเนียมกว่าทำสัญญา

นอกเหนือจากของเจ้าพนักงานเช่นนั้น
 บางครั้งบางคราวคนจน นั้น อาจจะเสีย
 เปรียบผู้มั่งมี หมายความว่าผู้มั่งมีเขา
 ย่อมมีสติปัญญา ซึ่งจะหาหนทางมีบัน
 คนจนได้ คณะกรรมการมีความเห็น
 เป็น... ยังหวังว่าอยากจะทำให้ทำสัญญา
 เหล่านี้มาสู่หน้าเจ้าพนักงาน เพื่อให้
 สัญญาเหล่านี้ได้สมบูรณ์และมีความ
 เสมอภาคและให้ราษฎร ได้มีความสุข
 จึงตักค่าธรรมเนียมประเภทหนึ่งเพื่อให้
 คนทำสัญญาออกไปทุกอย่างได้มารวม
 อยู่ที่เจ้าพนักงานมีความเห็นดังนี้ จึง
 ได้แก้ไข

นายจิ่ง จิ่งจิตร ผู้แทนราษฎร
 จังหวัดศรีสะเกษ : ถอดทวน โดยมากค่า
 ธรรมเนียมที่ทำที่อำเภอ เช่นกู้ยืมเงิน
 เป็นต้น คนจนต้องเสีย ไม่ใช่คนว่ารวย
 การที่กรรมการกรเข้ามาเช่นนี้ข้าพเจ้า
 เห็นชอบด้วย และตามที่รัฐบาลเสนอ
 มาว่าจะเอาอย่างกรรมการหรือรัฐบาล
 นั้นข้าพเจ้าเห็นว่าท่านก็ได้พยายามทำ
 ให้แก่พวกเรามากมาย เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า เอาทั้งหมดหรือ

นายจิ่ง จิ่งจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง: กล่าวว่าทั้งหมด

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า เขาเสนอให้ลงมติทั้งหมด จะมีใครขัดข้อง

นายทองอินทร์ ภูริพัฒน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี: กล่าวว่าข้าพเจ้าได้เสนอไว้แล้วว่า การพิจารณาต้องพิจารณาเป็นข้อๆ เช่นเกี่ยวกับการพิจารณาพระราชบัญญัติเราพูดมาคราวหนึ่งแล้ว จะลงมติที่พระราชบัญญัติหาได้ไม่

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า ไม่ใช่เขาขอเสนอแล้วท่าน

นายจิ่ง จิ่งจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง: กล่าวว่า ข้าพเจ้าไม่ขัดข้อง เสนอเป็นข้อๆ ก็ได้

ประธานสภาฯ: กล่าวว่า เขาถอนแล้ว ข้าพเจ้าก็ไม่มีความผูกมัด ผู้ใดเห็นว่าบริกคนหลังญ่าข้อ ๑ ที่กระทำมาช้ การทำมานี้ ผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปคามร่าง ของกรมการขอได้ไปรยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๕๕ ท่าน

ประธานสภาฯ: ...

ไม่เห็นด้วยขอได้ไปรยกมือขึ้น สมาชิกยกมือ ๒๐

ประธานสภาฯ: ...

ข้อหนึ่งเป็นอันว่าให้เป็น กรรมการ ข้อ ๒

นายเลียง ไชยก...

ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี: ... ข้าพเจ้าคิดว่าจะพักก่อนดีกว่า

ประธานสภาฯ: ...

เวลาแล้วเวลานี้ยากแล้ว ...

นายเลียง ไชยก...

ราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี: ... ข้าพเจ้าขอถอน

ร.ต. ถศก รศนพ...

ราษฎรจังหวัดพัทลุง: ... ข้าพเจ้าขอถอน

ร.ต. ถศก รศนพ...

ประชุมกันเป็นผู้แทนราษฎรอยู่แล้ว เราชนะ ...

ร.ต. ถศก รศนพ...

ราษฎร เพราะฉะนั้น ...

ร.ต. ถศก รศนพ...

ศรีพิสิฐ รมบอง

ประชาชนสภาฯ: กล่าวว่า ผู้ใด
เห็นว่าควรเป็นตามที่กรมการเสนา
ขอได้ใช้ ยกมือขึ้น

มีผู้ยกมือส่วนมาก

ประชาชนสภาฯ: กล่าวว่า เป็น
อันว่า ไปตามกรมการร่างมา
ทั้งทางที่ ๒ แล้ว ท่อไปพิจารณา
วาระที่... ผู้ใดเห็นว่าพระราชบัญญัติ
นี้ควรออกใช้บังคับเป็นกฎหมายได้
ขอได้ใช้ ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประชาชนสภาฯ: กล่าวว่า เป็น
อันว่า พระราชบัญญัตินี้ ออกใช้ บังคับ
เป็นกฎหมายได้ ข้าพเจ้ายกมือคัดค้านอีก
ฉบับหนึ่ง ขอแจ้งให้ทราบว่าการร่าง
ฉบับนี้ของข้าพเจ้ายกมือคัดค้านอีก

ประชาชนสภาฯ: กล่าวว่า...
...ได้มีอยู่เป็นอันมาก เพราะ
...อันว่า พวงงั้นขอให้เพิ่มเวลาประชุม
...อันว่า... ก็คงแต่ ๕.๓๐
...อันว่า... นาฬิกาตอนเช้า

ประชาชนสภาฯ: กล่าวว่า...
...อันว่า... ภูวิพัฒน์
...อันว่า... ภูวิพัฒน์
...อันว่า... ภูวิพัฒน์

เด็กประชุมเวลา

ทำงานเกี่ยวกับกรมการเท่าที่พระ
ราชบัญญัติมาในมือของสมาชิกเกี่ยว
เฉพาะกันนี้เข้าใจว่าจะหมก ในการที่
สมาชิกจะเจ็ทเวลาของสภาฯ นี้ไป
ทำงานกรมการนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
สมาชิกนั้นได้กระทำผิดหน้าที่ เพราะ
วาทะของสภาฯ นี้เป็นงานที่ได้รับ
มอบหมายส่วนหนึ่ง การท้วงอย่างหนึ่ง
ไปเอาอย่างหนึ่งให้เสียผลนั้น ข้าพเจ้า
คิดว่าการที่รัฐบาลทำเช่นนั้น ไม่ชอบ
สำหรับพวงงั้นเข้านั้นข้าพเจ้าเองมีงาน
ที่จะต้องทำอยู่แล้วจึงไม่เห็นชอบด้วย
กับญัตติของรัฐบาลขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกปรบรอง

ประชาชนสภาฯ: กล่าวว่า ผู้ใด
เห็นควรมีการประชุมพวงงั้นเข้าตั้งแต่
๕.๓๐ น. ถึง ๑๒.๓๐ ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๐ ท่าน

ประชาชนสภาฯ: กล่าวว่า
ผู้ใดไม่เห็นด้วยโปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๓๔ ท่าน

ประชาชนสภาฯ: กล่าวว่า เป็น
อันว่ามีการประชุมตอนเช้าพวงงั้น
๑๘.๑๐ นาฬิกา

๑๐๘๐

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

เทียบ นันทแพทย์

เขียน กาญจนะพันธ์

ทองกระจาย รัชตะวรรณ

ทองอยู่ พงษ์พันธ์

ร.ก.ก.บุญแกม ปีกอานนท์

บุญมี กุญจนาคกร

บุญศิริ เทพาคำ

แจ๋ บุญพันธ์

ร.ท.ทองคำ คล้ายไธมาส

ขุนวรศาสตร์กรณิก

ตรวจแล้ววันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๘๐

ป้าพ บุญ—ทอง

ประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์

บุญช่วย สุคนธ์มัท

ประสิทธิ์ ศรีสวัสดิ์

ถิน จุฑะวาท

ประเทือง อินทร

ศิริ อินทร

สรินทร์ สวัสดิ์

หลวงคหกรรม

เลขาธิการสภาแม่บ้าน

พระยามานวราชเสวี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร